

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od Stiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 8 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vracajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Zaradi jutrišnjega praznika izide prihodnji list v petek, dné 30. junija.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ujedno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponové, da pošiljanje ne prenha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13. — Četr leta . . . gld. 3·30
Pol leta . . . 6·60 | En mesec . . . 1·10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. več na mesec, 30 kr. za četr leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15. — Četr leta . . . gld. 4. —
Pol leta . . . 8. — En mesec . . . 1·40

Naroča se lahko z vsakim dnevom, a hkrat se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošilje iste ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Zavašnik — redivivus.

Sedanji ljudskošolski zakon, kateremu se imamo zahvaliti za uprav čudovito povzdigo občne omike, je razdrž verige, s katerimi je bilo učiteljstvo priklenjeno za cerkev, in je dal šoli tisto samostalnost, ki je za nengodno uapevanje neizogibno potrebna. Ta zakon, morda jedina, vsekako pa največja zasluga, kar si jih je pridobila nemška liberalna stranka za našo državno polovico, je osvobodil šolstvo nenanaravnega varušta in je naredil konec vsak napredek zadružjujočim v učiteljstvu ponujočim razmeram, vsled katerih so bili župniki absolutni gospodarji v šoli in so učitelje nastavljali, premestili in odstavljali prav po svoji poľubnosti.

Kakor grajski valpti v časih tlake s kmetom, tako je v teh razmerah duhovščina ravnala z učiteljstvom. Kanonik Zavašnik je bil zadnji nositelj starega sistema, in starejše učitelje obide še danes zona, kadar

se spominjajo časov njegovega vladanja v našem šolstvu. Učitelj je bil tedaj v resnici uboga para, katerega so podili in pehalii iz kraja v kraj, kar se je zdelo takratnim gospodarjem v šoli, in kateri se ni mogel tolažiti drugače kakor ruski mužik, ki se z resignacijo vdaja svoji usodi, češ: „Bog visoko, car daleko!“

Zavašnika ni več. Legel je že davno v grob, ali duh njegov še ni umrl, duh njegov straši še vedno po naših šolah in njegov nositelj v deželnem šolskem svetu je sedaj referent, deželnovladni svetnik Merk. Ta je poklical v zopetno življenje tradicije Zavašnikovega gospodarjenja in kakor kaže slučaj nadučitelja gospoda Rojine v Šmartnem pod Šmarino goro, je začel te tradicije tudi dejansko izvrševati.

Sklenjena premestitev gosp. Rojine iz Šmartna pod Šmarino goro v Š. Vid na Vipavskem ni zgol osebna zadeva zadetega učitelja, nego je tudi principijalno važna ukrema in to nas sili, da pišemo zopet o njej. Ta slučaj nam je namreč jasno pokazal, da se deželni šolski svet postavil v nasprotje z ljudskošolskim zakonom, tako z izrečnimi določbami, kakor z duhom tega zakona. Krenil je na pot, na kateri mu nikdar ne bomo sledili in od katerega ga bomo z vsemi silami skušali odvračati v interesu šole in učiteljstva. Mi stojimo trdno in ne-premično na stališču veljavnega ljudskošolskega zakona, in bomo to stališče znali tudi braniti.

Nadučitelj gospod Rojina je žrtev protizakonitega vplivanja duhovščine na ljudsko šolstvo in mi iskreno obžalujemo, da se je deželni šolski svet takemu vplivanju udal, zlasti ko ni bilo zato prav nobenega uvaževanja vrednega povoda, ko se je s to premestitvijo ustreglo samo muham in sitnostim dveh župnikov.

Proti nadučitelju Rojini se je bil pritožil žmartinski župnik Trček. Ta je, in to po vsej pravici, v svoji fari splošno nepričujen, sicer pa ga mora deželni šolski svet že davno poznati kot moža, česar pritožb ni jemati resno, saj je še vsacega učitelja preganjal s pritožbami in mu na

vse načine grenil življenje, kolikor je mogel. Toda gospod Merk je vzlič temu nasvetoval deželnemu šolskemu svetu, naj se Rojina premesti v Š. Vid na Vipavskem in naj se mu da ukor. Da, Merk je nasvetoval, naj se da rečenemu učitelju ukor, ne da bi se bila proti njemu poprej izvršila disciplinarna preiskava, ne da bi se Rojina poprej zaslišal, ne da bi se mu dala priložnost, da se opraviči, nasvetoval je ob sodbo, ne da bi se prepričal, če je obdolženec tudi kriv in če je ukor tudi zaslužil; nasvetoval je ukor zgol na podlagi obdolžitve župnika Trčka, notoričnega nasprotnika šole in učiteljstva sploh, česar bi ne bil storil niti rajnki Zavašnik!

Ukor je padel. Deželni šolski svet je ta del Merkovega predloga odklonil, ker je sprevidel njegovo krivičnost, sprejel pa je predlog, da se g. Rojina premesti v Š. Vid na Vipavskem in sprejel ga je, da tako ugodi — drugemu župniku, prav kakor da so župnikov merodajne za deželni šolski svet.

V Š. Vidu na Vipavskem je bilo treba nastaviti nadučitelja. Občina sama se je potegovala za učitelja, ki je priznano izbran šolnik in po Vipavi sploh priljubjen in spoštan. Toda znani šentvidski rogovilež, župnik Demšar je bil proti njemu. Napel je vse sile, da prepreči imenovanje tega učitelja, ščunal je proti njemu ljudstvo in koval proteste in da bi se temu župniku ne zameril, je deželni šolski svet sklenil, da ne imenuje dotičnega učitelja, kateremu je župnik nasproten, ampak da pošlje v Š. Vid nadučitelja Rojino iz Šmartna.

Postopanje deželnega šolskega sveta je provzročilo naravno razburjenje v vseh šoli prijaznih krogih, saj kaže prav navezeni slučaj, da vladajo v deželnem šolskem svetu župniki in da je postala župnikova milost ali nemilost odločilna za usodo učiteljev, prav kakor je bila v žalostnih časih Zavašnikovih. Če bo že vsak najmanjši konflikt, ki ga bo imel učitelj z župnikom, veljal kot vzrok, da se učitelj premesti, če bo deželna šolska oblast s takim postopanjem sama podkopavala samostojnost šole in učiteljev.

mejo, dasi so morali vložiti kavcojo 25 do 30 gld. za vsako kolo in pri izvozu istotako velike sitnosti in izgubo časa, predno se jim je vrnil vložek, je izposlovala „Zveza slovenskih kolesarjev“ pri italijanski vladi, da se ji dovoli pravica, da smejo njeni členi čez mejo, ne da vložekavcojo. Tej prošnji je italijanska vlada ugodila ter odredila, da sme vsakdo, ki se izkaže z zvezino legitimacijo, to je vzprejemnico „Zvez“ in z zvezinim znakom, vstopiti in izstopiti na 25 raznih postajah, ki so navedene v legitimacijah. Sedaj se plača le 37 krajcarjev za vsako kolo.

Vzemimo progo: Ljubljana-Trbiž-Pontebba-Videm- (Udine) Palmanova-Trst-Reka!

Koj ko se pride v Pontabvo, treba iti k avstrijskemu uradniku na kolodvor, ki je na desni strani, takoj ob prihodu v kraj, in se zglasiti v I. nadstropju na levu pri blagajnici. Uradniku se izroči legitimacija, ter se mu pove tudi številka in znamka kolesa. Kadar uradnik potrebuje vpiše, plombira še kolo. To je v 5 do 10 minutah gotovo. Tu je plačati 2 krajev za vsako kolo.

Od tod je pot skozi kraj do mostu, ki dell Pontabvo in Pontebbo. Tam se treba zglasiti pri italijanskem uradniku. Predno pa gre čez most, pokaži še avstrijskemu uradniku kar mimogrede, da je kolo že plombirano. Na koncu mostu na levu strani je

italijanski uradnik, ki uraduje v I. nadstropju. Temu uradniku pokazi istotako legitimacijo in blagajnikovo potrdilo. Uradnik vpiše ime, priimek in stan kolesarja ter številko legitimacije ter številko in znamko kolesa. Vsaka legitimacija mora imeti vpisno številko.

Tu traja vpisovanje več časa. Ako govoris italijanski (nemškega ne znajo), odpriš nekoliko hitreje, drugače traja dobre pol ure. Sicer je pa do volj, da je pri zapisovanju le en kolesar navzoč. Kadar je vse vpisano, navežejo na kolo še italijansko plombo in sedaj lahko odrineš. Tu plačaš za vsako kolo 35 krajcarjev, katerih pa ne povrnejo.

Potrdila, ki se dobe na Italijanskem, je treba skrbno shraniti, ker jih je treba izročiti pri izstopu.

Pri povratku se pa vrši nasprotno. Najprej se ustavi kolesar pri italijanskem uradniku in mu izroči potrdilo, prejeto pri vstopu. Ta si zabeleži izvoz in odvzame italijansko plombo; potem se gre k avstrijskemu uradniku, ki si tudi zabeleži, zaznamva izvoz in odvzame še avstrijsko plombo. Pri povratku ni treba ničesar plačati in vpisnina se odpravi v nekoliko minutah. Potrdilo, katero se dobi pri povrnitvi, je izročiti predsedniku „Zvezze“.

To navodilo smo prioboli radi tega,

teljstva, kam pridejo po tej poti? Kako vse drugače postopa ordinarijat, recimo s kaplani. Ako ima kaplan kak konflikt, pa naj si bo še tako velik, ga škof gotovo ne premesti. Kaj uganjata n. pr. Hauptmann ali Rudolf, katera sta v večnem boju s farani, katera imata neprestano posla s sodišči in sta v dotednih krajih prouzočila silno sovraščvo, a škof niti ne misli, da ju prestavi. Ako se niti v takih slučajih ne odloči za premestitev, nego rajše trpi permanenten škandal v dotednih farah, kdo bi mogel misliti, da bi škof ustregel vsaki željici in da bi pri najmanjšem privatnem konfliktu s kako osebo premestil kaplana.

Prav tako bi moral postopati tudi dež. šolski svet. Premeščati bi smel učitelje le, kadar je to neizogibno potrebno, sicer pa bi morala biti njegova dolžnost ščititi učitelje, ne pa jih radi vsacega najmanjšega privatnega konfliktu s kakim župnikom pregnati in premeščati. Nikdar ne bodemo molč dopustili, da bi dež. šolski svet na tak način postopal z našim učiteljstvom, kakor je to začel sedaj, in storili bomo vse, kar se da potom časopisa in potom dež. zbora storiti, da najnovejšo prakso zadušimo v kali.

To je toliko bolj potrebno, ker se je referent v dež. šolskem svetu, viadni svetnik Merk, postavil na jako čudno stališče glede oblasti dež. šolskega sveta. Ko je namreč načelnik krajnega šolskega sveta Šmartinskega pri g. Merku interveniral o tej zadevi, da bi g. Rojina ostal na sedanjem svojem mestu, tedaj gosp. Merk ni hotel dati nikakega pojasnila, češ, da je dež. šolski svet neodvisen, in da nihče nima pravice, kontrolirati njegovih sklepov.

Ta nazor gosp. Merka je uprav gorosten. Če bi ta nazor zadobil veljavno, potem bi smela sploh vsa oblastva uganjati kar bi hotela, potem bi jim bilo kratkomalo vse dovoljeno, prebivalstvo pa bi bilo dolžno, se vsem oblastvenim ukrenbam brezpogojo pokoriti. Verujemo, da bi bilo to gospodu Merku zelo po volji, ker bi v takih razmerah ne smel nihče devati na kritično rešeto njegovih lastnih ukrepov.

da izvē vsakdo, kako se vrši potovanje kolesarja v Italijo, osobito pa, da ne bi kdo legitimacij zlorabljal. Dotičnika doleti ostra kazen, poleg tega pa lahko zakrivi, da se vzame vsej „Zvezi“ sedanja ugodnost. Vsak kolesar ravna torej v svojem interesu, če pristopi „Zvezi“ kot člen. K „Zvezi“ more pristopiti vsakdo, če tudi ni člen drugih kolesarskih društev. Členarina znaša le 1 gld. 50 kr. na leto.

Pripomniti pa moramo, da ni mogoče vzeti čez mejo nikakega orožja seboj. Kdo hoča nositi orožje, n. pr. samokres, tudi po Italijanskem, se mora obrniti s prošnjo na policijski komisariat v Vidmu (Udine) vsaj 2 tedna pred nastopom vožnje. Ako gre kdo skrivaj z orožjem na Italijansko in mu orožje zasačijo, plača 50 lir kazni. Na meji izročati orožje italijanskim uradnikom, da ga pošljejo nazaj v Avstrijo, na adresatno ime, tudi ne svetujemo, ker traja nekaj tednov, predno ga odpošljejo, ali se mu pa celo zgodi, da ga mora iti sam iskat, kakor se je to našem sopotovalcu pripetilo. Tudi svetujemo, da si zmenja vsakdo, predno gre preko meje, ali vsaj v Pontebbi nekoliko denarja. Naš goldinar velja približno 2 liri 18 centesimov. Vožnja po Italiji je „imenitna“.

Pot do Trbiža je več ali manj videnana; pot gre gor in dol, voziti pa se da

LISTEK.

Slovenski kolesar v Italiji.

Ker smo mnogo slišali, kako prijetna je vožnja s kolesom po Italiji, smo se namenili tudi mi, da jo vendarimo enkrat čez avstrijsko mejo na Italijansko. Posebno ugoden čas za to se nam je nudil o Binkoštih. V soboto popoludne smo odrinili od tu in vozili naravnost (105 km) do Trbiža. Preteči oblaki so se sicer zbirali na vse strane, pridelovalo je tudi grmeti in celo malo kapljati, a vse to nas ni vstrašilo.

Dospesvi ob 5. uri v Trbiž, smo se malo okrepčali in sicer res malo, ker slučajno smo zadeli na tako prijetno natakrario, da nam ni hotela postreži z drugim, kakor s detritinko vina in z žemljico. Kaj je bilo temu vzrok, ne vemo, mislimo pa, da naši slovenski znaki. Ni torej kazalo drugega, kakor hitro zopet na kolo in hajd do Pontabvo (23 km) po blatni poti. Tu smo zopet počivali.

Sedaj pa je prišel glavni trenotek, to je prehod čez mejo.

Ker so imeli popred členi „Zveze slovenskih kolesarjev“ in členi drugih kolešarskih klubov veliko sitnosti, ovire in zapravo pri prehodu čez avstrijsko-italijansko

katerih se trdi, da so prav pogostoma vse prej kakor modre. Povedati pa moramo g. Merku, da je ta njegov nazor zastarel, in da v današnjih časih nima nikake veljave. Dandanes stope vse oblastvene odredbe pod kontrolo prebivalstva, ki izvršuje to kontrolo po svojih zastopnikih, in dandanes je dovoljena kritika vsake oblastvene odredbe, torej tudi dež. šolskega sveta kranjskega. Nazori gosp. Merka o omnipotenci dež. šolskega sveta so antikvirani, kakor gosp. Merk sam, ki že davno zaslubi, da se ga postavi v kak antikvitetni kabinet. Gosp. Merk in oni drugi gospod pri dež. vladni, ki ima pri našem šolstvu važno besedo, že davno nista več na svojem mestu in kranjskemu šolstvu bi bilo samo na korist, če bi se jima doposlala modra pola.

Slučaj gospoda Rojine je pokazal, da je deželnki šolski svet postal ekspozitura ljubljanskega knezoškofijskega ordinarijata, da so župniki začeli nameščati in premesčati učitelje in to nas bode vzpodbujalo, da bomo gospodarstvu dež. šolskega sveta posvečevali podvojeno pozornost in se novi praksi upirali pri vsaki priliki. V to prosimo podpore vseh šolskih priateljev, zlasti v tem oziru, da nas pravočasno obveste o vsakem takem poskusu. Tu se gre za obrambo načela, na katerih je zasnovan naš ljudskošolski zakon. Ta načela moramo braniti proti tendencam novih Zavašnikov, in v to potrebujemo vsestranske podpore.

V Rojnovem slučaju se ne čudimo toliko Merkovemu in Šumanovemu postopanju, kakor postopanju ekscecence barona Heina. Dež. predsedniku se mora priznati, da se zanima za gospodarske zadeve v naši deželi, da pazi na vsako malenkost, tukaj pa je na ljubav malenkosti osebi župnika Trčka pustil umoriti mnogo lepega sadu obetajočo gospodarsko organizacijo. Kmetijska družba je z velikimi težavami dosegla, da se je gosp. Rojna zavzel za čebelarstvo, ki je za ljubljansko okolico velikega važnosti. Država je poslala g. Rojno na svoje stroške v razne kraje, da se je vspobil za čebelarstvo. Gosp. Rojna je duša čebelarskemu društvu in urednik izvrstnega čebelarskega lista. To mora zdaj vse zaspasti, društvo brez strokovnega vodstva ne more izhajati, društveno glasilo se mora ustaviti, če gre gospod Rojna v Št. Vid. Vso velevažno, lepo razvijajoče se gospodarsko organizacijo, za katero se je toliko delalo in toliko žrtvovalo, je deželnki šolski svet pokončal, samo da ugodi zahtevi dveh popolnoma neplodnih prepirljivev — duhovnikov.

Takemu ravnanju se izlepa ne bomo uklonili. Ta slučaj mora priti v deželnem zboru na razgovor. Vsaj poslanci narodne stranke imajo dolžnost, gospodu Merku primerno posvetiti in mu dokazati, da dež. šolski svet ni tako neodvisen, kakor se njemu zdi, da stoji tudi deželnki šolski svet pod javno kontrolo, in da je v kranjski deželi že vedno dovolj mož, ki so pripravljeni braniti svobodo šole in učiteljstva ter vljavni ljudskošolski zakon proti vsem in

tudi pred naskoki sodebnih Zavašnikov ter dež. šolskega sveta.

V Ljubljani, 28. junija. Čehi in Poljaki.

Dunajski dopisnik poljskega lista "Czas" je posetil podnačelnika poljskega kluba, dr. viteza Bilinskega ter ga je vprašal, ali se res krhajo dosedanje dobre razmere med Čehi in Poljaki. Bilinski je dopisnika pooblastil izjaviti, da poljski klub nikakor ne misli zapustiti Čehov ter se združiti z opozicionalci. To bi bilo izdajstvo, radi katerega bi zaničevali Poljake tudi Nemci. Bilinski je bil vedno prepričan, da more samo desnica in vlad, ki se nanjo opira, urediti politične razmere v Avstriji. Dolžnost desnice je odpravljati narodni antagonizem ter doseči redne parlamentarne razmere. Poljaki vplivajo na Čeha, da se doseže na Českem nekak modus vivendi. Poljski klub ni v nikaki zvezi z brošuro, ki priporoča novo srednjo stranko, nego vztraja zvesto pri sedanjih prijateljskih strankah in pri sedanji vladni. Poljski državni poslanec dr. Roszkowski je objavil v peterburškem "Kraju" obširno študijo o položaju, v kateri pravi, da morata poljski klub in desnica vztrajati pri sedanji vstavi in politiki. Nemci se še dolgo ne bodo udali, kajti z obstrukcijo so imeli vspeh in hujskajo jih razni agitatorji. Vlada, večina in predsedstvo zbornice naj skrbe za to, da se neha anarhija v parlamentu, in potem se mora doseči mir.

Novi francoski kabinet.

Ministrstvo Waldeck-Rousseau je prestalo prvo nevarnost, in upati je, da se vzdrži sedaj vsaj dotlej, da se razglasiti rezultat nove obravnave proti Dreyfusu. Glavni napadi zbornice so se obračali seveda proti vojnemu ministru Gallifetu, kateremu so očitali različni govorunci, da je postopal l. 1870. proti komunardom uprav krvolčno. Waldeck-Rousseau je branil Gallifeta s tem, da je novi vojni minister mož zelezne energije in general, ki zahteva največjo disciplino. Prav takega moža pa zahtevajo sedanje razmere, ko hočejo biti nekateri častniki sodniki politike. Waldeck-Rousseau je zatrjeval opetovanje, da hoče novi kabinet z vso energijo braniti institucije republike ter se ukloniti vsem juščnim razsodbam. Ministrstvo bo branilo justico in vojašto kričnih napadov ter ustanovilo zopet mir in red v republiki. Največ je pripomogel novemu kabinetu do zmage govor Brissona.

Nemiri v Španiji.

Španci morajo plačevati velikanske davke. Razne nesreče, zlasti pa zadnja vojna z Ameriko so naložile španskim državljanom uprav nezgodna bremena. Budget, katerega je predložila te dni vladna zbornica, izkazuje zopet nove potrebuščine. Radi tega so se pripetili v Madridu, Valencii, Saragossi, Murcii in Sevilli nemiri. V Saragossi in Sevilli so metali demonstranti kamenja na javna poslopja. V Saragossi so se pretepali izgredniki z redarji, ki so se moralni končno umakniti. Vlada je odredila

sodeč, mora biti ondi za časa velikih deževjako nevaren, ali celo nemogoč, kajti še sedaj znaša premer nanešenega gramoza po $1\frac{1}{2}$ m. in to gre na stotine metrov na široko, tako da se v nekaterih krajih vidi vse, kakor bi bilo posušeno jezero.

Pri Gemoni se pot zopet nekaj časa dviga, potem pa gre do Vidma (27 km.) enakomerno navzdol, od Vidma proti Palmanovi pa 20-2 km. in od tod čez Cervignano, do Tržiča je vedno ravna. Od Tržiča čez Devin, Nabrežino do Proseka gre cesta skoro včelo navzgor, le parkrat pada. S Prosekem pada ves čas do Trsta (8 km.) Iz Palmacove do Trsta je 69-7 km.

Iz Trsta gre navzgor do Bazovice (11 km.) ; od tod večinoma po ravnem do II. Bistrice (284 km.) ; od II. Bistrice vstaja in pada do Pumanj ; od tod pa pada enakomerno do Reke. Iz Trsta v Reko je 90 km.

Na Italijanskem so ceste tako široke in v dobrem stanu; ob straneh so ali drevoredi ali pa vinogradi. Kolesarjev se vidi tu mnogo in vsa kolesa imajo velike prenose.

Hrana in prenočišče nista draga, napsutno precej cenena. Le kava je draga. Vino je prav dobro, pitno in po ceni. Priporočljive restavracije za tujce bi bile: V Pontabvi restavracija „pri pošti“; v Chiuforte „Albergo Pesamosca“ (Pezamoska); v Vidmu „Tratoria Puntigam“, ki je sredi

ondi obsedno stanje, ki se raztegne morda še na druge kraje. Nezadovoljnost naroda, zlasti trgovcev, bi mogli sedaj izrabiti Karlisti, ako bi imeli zadostno denarja in bi bili pripravljeni. Ker pa don Karlos nima novcev, mora pustiti neizrabljeno tudi to lepo priliko.

Chamberlain o Transvaalu.

V Birminghamu je govoril Chamberlain o Transvaalu in o eventualni vojni. Chamberlain je dejal, da je južnoafričanska republika jako pomnožila svoje vojne čete, zato pa je prisiljena Anglija, da tudi poveča svoje garnizije v koloniji Cap in v Natalu. Letni stroški so se pomnožili zategadelj Angliji za 500.000 funfov. Ako bi hoteli sprejeti Transvaalci reforme, katere je predlagal l. 1894. lord Ripon, bi jih ne bil napadel niti Jameson niti bi ne bilo treba sedanje krize. Anglija je skušala prijateljsko vplivati na Krügerja, toda njegovi predlogi so bili le razčljivi in zaničljivi. Britska vlada ne želi vojne, toda odnehalo ne bo, kajti pravico hoče doseči vsekakor. Anglija živi sedaj v prevažnem trenotku, ki odloči nov tok zgodovini države in kolonij.

Dopisi.

Z Iga, 25. junija. (Krščanska ljubezen naših klerikalcev v teoriji in praksi.) Ljubezen do bližnjega imajo naši klerikalni poštenjaki vedno, in to tudi brez potrebe na jeziku. Da pa ožigosamo njih ljubezen do bližnjega, kakor jo v življenju izvražujejo in dokazujejo, priobčujemo nastopni slučaj, ki je vreden sovrašnih junakov Zelena in Pfeifferja! Leta 1896. zdali, odnosno popravljali so na pokopališču na Igu po potresu razdejano kapelico, seveda pod vodstvom tamošnjega župnika, g. Jakoba Dolanca. Ta pa — prebrisana glava — ni delavcev sam najemal, temveč je to prepustil tamošnjemu posestniku, nekdanjemu županu in cerkvenemu ključarju I. T. iz Studenca. Leta je torej delavce najemal in med drugimi najel tudi ondotnega grobarja M. C., za dogovorjeno dnevno nagrado 1 gld. 20 kr. Grobar M. C. delal je vsega skupaj 33 dñij, ter tako zasluzil 39 gld. 60 kr. Na račun te tirjatve prejel je od I. T. le znesek 6 gld., ostanka 33 gld. 60 kr., mu pa nikakor ni hotel I. T. izplačati. Med tem izvedel je posestnik I. T. iz Lanič, da ima grobar M. C. na mezdi iztirjati od I. T. iz Studenca znesek okolo 16 gld., in sicer je to izvedel od I. T. iz Studenca samega. Ker je pa imel I. T. iz Lanič pri grobarju M. C. tirjati znesek 34 gld., napravil je na to tirjatev M. C. a pri I. T. iz Studenca sodno prepoved dne 12. avgusta 1896. A cerkveni ključar I. T. — istotako prebrisana glava, kakor njegov chef Jakob Dolenc — podučil je grobarja, da bode od sedaj zanaprej denar dobivali pri g. župniku samem, tako da on — ključar I. T. — lahko reče, da nima grobar M. C. pri njem na zasužku ničesar tirjati zato, da revni grobar ne pride ob svoj krvavo pridobljeni zasužek! In glej! I. T.

sodeč, mora biti ondi za časa velikih deževjako nevaren, ali celo nemogoč, kajti še sedaj znaša premer nanešenega gramoza po $1\frac{1}{2}$ m. in to gre na stotine metrov na široko, tako da se v nekaterih krajih vidi vse, kakor bi bilo posušeno jezero.

Pri Gemoni se pot zopet nekaj časa dviga, potem pa gre do Vidma (27 km.) enakomerno navzdol, od Vidma proti Palmanovi pa 20-2 km. in od tod čez Cervignano, do Tržiča je vedno ravna. Od Tržiča čez Devin, Nabrežino do Proseka gre cesta skoro včelo navzgor, le parkrat pada. S Prosekem pada ves čas do Trsta (8 km.) Iz Palmacove do Trsta je 69-7 km.

Iz Trsta gre navzgor do Bazovice (11 km.) ; od tod večinoma po ravnem do II. Bistrice (284 km.) ; od II. Bistrice vstaja in pada do Pumanj ; od tod pa pada enakomerno do Reke. Iz Trsta v Reko je 90 km.

Na Italijanskem so ceste tako široke in v dobrem stanu; ob straneh so ali drevoredi ali pa vinogradi. Kolesarjev se vidi tu mnogo in vsa kolesa imajo velike prenose.

Hrana in prenočišče nista draga, napsutno precej cenena. Le kava je draga. Vino je prav dobro, pitno in po ceni. Priporočljive restavracije za tujce bi bile: V Pontabvi restavracija „pri pošti“; v Chiuforte „Albergo Pesamosca“ (Pezamoska); v Vidmu „Tratoria Puntigam“, ki je sredi

iz Lanič iz svoje sodne prepovedi ni dobil ni krajcarja, in grobar M. C. pa od ključarja I. T. iz Studenca tudi nič, razen že na račun prejetih 6 gld.; istotako tudi ne od ključarjevega chefa! I. T. se je vedno izgovarjal, češ „župnik je delo vodil“, župnik pa „vsaj te je I. T. najel, on naj te plača, jaz te ne plačam, na kapelici smo se itak za kacih 500 gld. zadolžili“, ter je dal tem celo pismeno izjavo! Ta faktum bil je pa letos že zastarel, drugače bi bil utegnil seznaniti ključarja I. T. iz Studenca z kazenskimi določili zakona z dne 25. maja 1883 drž. zak. štev. 78, ter spraviti marsikake veleninteresante podrobnosti na dan. Ker se je grobarju M. C. le prebdesto zdelo, vedno čakati na plačilo, ter brezvsečno opominjevati, vložil je tekom t. l. tožbo proti ključarju I. T. iz Studenca za plačilo ostale mezde po 33 gld. 60 kr. V tej pravdi je seveda zmagal. Toženec je po proglašitvi razsodbe slovesno izjavil, da tega dolga ne plača, naj ga le plača delovoditelj Jakob Dolenc, ter zahteval prepis razsodbe, češ, da ga bode pokazal g. župniku, da bodo vedeli koliko imajo plačati! Prepis razsodbe se mu je dostavil, g. župnik so torej vedeli, koliko imajo plačati, plačali pa vendar niso! Ker je pa grobar M. C. nujno denar rabil, poprosil je svojega zastopnika naj mu izloženo tirjatev izplača, kar se je tudi zgodilo in je M. C. svojemu odvetniku proti I. T. iz Studenca utoženo tirjatev cediral, o čemur se je ključar I. T. obvestil ter ob jednem opominjal, naj to terjatev do določenega roka plača. To se seveda ni zgodilo. Vsled tega bil je dotični odvetnik primoran, to sedaj svojo tirjatev proti ključarju I. T. iz Studenca uložiti. To se je zgodilo; a vkljub druge sodbe ni bilo plačila tekom postavnih 14 dñij. Šele ko sta bili I. T.-u iz Studenca zarubljeni dve kravi in je bil dražbeni narok že razpisan, prišel je neki drugi cerkveni ključar k dotičnemu odvetniku ter plačal tirjatev, izrečno poudarjajoč, da to plača njegov chef Jakob Dolenc. Toda krščansko plačilo — mi pred Bogom in ljudmi zavrnjeni liberalci bi rekli: osveta — ni izostalo. Tako, ko je ključar I. T. iz Studenca dobil dotično tožbo grobarja M. C. za plačilo 33 gld. 60 kr., zapoldil je gospod župnik Dolenc ubozega, starega, a vendar še trdnega grobarja iz službe ter ga s tem pripravil ob kruh. In čuje, ter strmite! Za vsak skoro 6 črevljev globok grob, dobival je grobar M. C. horenno svoto 1 gld! In še ta revni goldinarček mu je župnik v svoji neizmerni krščanski ljubezni snedel. Naj mu tekne! Grobar M. C. pa, ki je prevžitkar, mora sedaj na staru leta subo robo po svetu vlačiti ter prodajati. Komentarja ni treba.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. junija.

— Osebne vesti. Stavbeni adjunkt g. Vekoslav Majstrovic v Ljubljani imenovan je inženérjem istotam za tehnično službo c. kr. poštne in brzojavne ravnateljstva v Trstu. — Poštni oskrbnik v Opatiji gosp. Josip Cheneviere je imenovan višjim poštним oskrbnikom istotam.

— Novo klerikalno društvo. Pišejo nam: Gospod urednik! Registrirali ste torej tisočero klerikalno društvo. Porod bil je zategadelj težji, ker nista hotela Susteršič in ž njim „Ljudska posojilnica“ prisostovati in pozneje tudi ne kumovati. No, izposodil si ju je dobro Janez Fvangelist, znani naš rabulist. — Mnenja o tem društvu so različna. Nekateri pomilujejo uboge, naše razinere ne poznavajoče vinoigradnike, ki so se zopet jedenkrat poštreno na limanice vsedli nenasiljivo klerikalno bisago „visoko“ držečim hinavskim petitorjem. Zlasti prevladuje mnenje, da je treba k takemu podjetju kapitala — mnogo kapitala in izbornih veščakov. In ker je posojilnica „nervus rerum“ odrekla, brez le-tega pa nič ni, čuje se od te strani, da je to društvo mrtvorojeno dete. Drugi so zopet nasprotne mnenja in pravijo: „Kapitala in veščakov imamo dovolj na razpolago. Predsednikom izvolili smo si „znanega“ kapitalista, veščakom izbrali pa „lep trifolij“, ki ima baje prav fenomenalno tehniko v preskuševanju“. Poleg tega pa bo opravil vsaki izmed trojice tudi še posebno službo. „Radeški konzular“ vodil bo izborno knjige in „uglihaval“, česar je baje zelo vajen, bradati, v kaftan zaviti

Fr. O.

Dalje v prilogi.

Erzin sprejel je iz same togo, ker je pred kratkim v pravdi radi namišljene odškode 5000 gld. sramotno propadel, v kateri ga je kot čistokrvnega klerikalca — nemško-nacionalen (!) odvetnik zastopal — službo „Kellermeistra“, za katero ima poleg predsednika, ki bo tudi v temi kleti revidiral, posebno sposobnost, vsled vedno svetečega „karfunkeljna“ in tretji urejeval bo sode, pipe in vehe. Konsumentov tudi ne bo manjkalo. Kravar Peričnik, ki sedaj iz samega dolzega časa razne procesije za začetno krščansko-socialne zveze spremila, — je že na potu s celo vojsko žejnih barjanov in barjank, šolarji so seveda na čelu. Trnovčani in Krakovci jemljejo že slovo od „rudeče kosarne“. Vse se namerava „k Bobenčku“ preseliti, kjer bo bajč osrednji vinotč. Gospodom Maliju, Marovtu in Štefanu se ne bo treba več za neplačano pičajoč pred sodiščem puliti. Reklo se bo: Z Bogom, Kurjavas, z Bogom, Vodmat, z Bogom, Kamnar, „Johanesbirt“, Čonžek, Možina in Teljan. Vse bo vrelo „k Bobenčku“. Ker bo moral vsak k društvu pristopivši vinogradnik poleg vina tudi perutnino preskrbeti, se tudi gostilničarju v najnovejšem „Domu“ ne bo treba batiti, da bi vzorni učenci Krekovi od le-tega naučeni socializem praktično uveljavljali, kakor se je to pred kratkim pri njem zgodilo, ko so krščanski socialisti v spodnjih prostorih za „gospode“ v prvem nadstropju namenjeno z mlekom in kuhanu kašo pitano puto pohrustali — ne da bi kaj plačali. Tudi Brejko ne bo doživel več, da bi ga kdo zopet kar ob dva „kurja bedrca“ spravil. Vse bo šlo „gladko“, seveda po grlu Kregrave, kostanj za Kreka & Cons. iz žerjavice pobirajočo krščansko-socialne vojske. To bo življenje! Radovedni smo le, kdaj bodo na ta način vinogradniki k svojemu denarju prišli? Kako pravi že neka narodna pesmica: „Pa ni ne denarja, ne . . .“

Schiffersteinova ustanova. Piše se nam: Kadarko ste klerikalno stranko zadele v srce, bil je modri „Slovenčev“ odgovor: „Na take budalosti ne bomo odgovarjali“ ali pa: „Narodov“ dopisnik ima slamo v glavi“. Tak je bil „stvaren“ odgovor „Slov.“ v zadavi Schiffersteinove ustanove. Pod pretezo, da hočajo ljudstvu pomagati, ustanavlajo konsumna društva, kjer točijo petijot in prodajajo židovsko blago ter s tem kratejo trgovcem zaslužek. Recimo, da bi res temu ali onemu pomagali za par krajcarjev, zato pa drugje ubogim dijakom jemljejo stotisoče, da napolnijo svoje bisage. Če ste res tako vneti za blagor ljudstva, vrnite onega $\frac{1}{4}$ milijona revnim dijakom, da ne bodo stradali. Če ste poštenjaki, na dan z doslovnim prepisom ustanovnega pisma. Po vaši trditvi ima „Narodov“ dopisnik slamo v glavo; Vi pa lačnim dijakom niti skledice ne privoščite! Vemo, da stori občinski zastop mesta Kranja svojo dolžnost, da se stvar vredi. Upamo pa tudi, da bode naš č. gosp. poslanec to stvar sprožil na pravem mestu. „Slovenskemu Narodu“ pa bodoemo kranjski meščani vedno hvaležni, ker se je tako možato in nesebično potegnil za blagor revne mladine ter ga prosimo še nadaljnje krepke podpore. Tisočkrat ljubši so nam „brevverski liberalci“, kakor jih imenuje „Slov.“, kateri se potegujejo za pravico naših ubogih sinov, kakor pa krščansko-katoliški osrečevatelji, ki revnim mladencem jemljejo kruh.

Kdor išče — pa najde. Mladi Štefe, „sotrudnik“ zloglasnega „Dihurja“ in tajnik krščansko-socialne zveze, učakal je danes prav neprijetno presenečenje. Obsojen je bil na teden dni v zapor in takazen se mu poostri z dvema postoma. Povod obsodbi je dalo žaljenje časti, katero je Štefe zagrešil pri zadnji procesiji. Takrat je namreč vprito številne množice napadel neko gospo, katera je svoji jako starji materi rekla, naj nikar še ne poklekne, ker še ni čas, in ker ne bo mogla toliko časa klečati, da pojde procesija mimo. Štefe je dotično gospo grdo opsoval in ji grozil, da jo pusti arretirati, ako se takoj ne odstrani. Pri obravnavi se je opravičeval s tem, da ima kot tajnik krščanske socialne zveze dolžnost in pravico, tako nastopati, kakor je storil, toda sodnik ni bil njegovega mnenja in mu je dal več dni časa, da v samoti premišljuje o svoji zmoti.

Klerikalni projekti. Z Viča se nam piše: Govori se, da napravi „Slovensko vinogradniško društvo“ na Viču pri Bobenčku

svoje skladišče, poleg tega pa specerijsko prodajalno, gostilno — kjer bodo klerikalni kolodvode ob petkih pečence piščance jedli — in pa mesarijo. To bi bil prehud udarec za obrtnike in trgovce občine Vič, ki so tudi začeli boj proti znani katoliški nadostoti na celi liniji. Upamo, da zmaga, četudi gosp. župan Mesesnov misli, da je Vencajz polu-Bog. Ali gospod župan se vara! Mi ga samo opozarjam na bodočo spomlad.

Shod slovenskih lesotrčev, kateri bo v nedeljo, dne 2. julija, se bo vršil o 2. uri popoludne v spodnjih prostorih „Nar. doma“.

— „Bralec“ ali „bravec“? Gosp. prof. Ilešič je prejel še tole izjavo: Velecenjeni gospod! Dozdaj sem učil, da je treba pisati in govoriti bralec, ter pisati in govoriti poln in ostarem pri tem nazoru. Trst, 27. junija 1899. Z odličnim spoštovanjem K. Glaser.

— Izlet „Sokola“ na Dobrovo bode po naznanjenem vsporedu jutri (sv. Petra in Pavla praznik) popoludne. „Sokoli“ odkorakajo točno ob 2. uri iz telovadnice, do Viča, kjer se pridruži „čitalnica“. Vse drugo se bode vršilo potem v istem redu, kakor je bilo določeno za minulo nedeljo. Tudi pevsko društvo „Slavec“ je iz posebne prijaznosti do „Sokola“ odložilo svoj nameravani izlet kolesarjev-Slavcev v Logatec in se pridruži. Treba torej samo še to, da nas sv. Peter jutri na svojega godu dan pogleda s prijaznim očesom in nam pokloni lep dan, vse drugo se bode našlo samo ob sebi v veseli družbi. — Preskrbljeno je tudi, da se bodo, za slučaj potrebe, dobili na Dobrovi vozovi za vožnjo nazaj v Ljubljano za take izletnike, ki ne bodo hoteli peš hoditi nazaj. „Sokoli“ pa odkorakajo ob 8. uri.

— „Slavec“, klub kolesarjev naznana svojim p. n. členom, da za jutri nameravani izlet v Logatec odpade ter se členi pevskega in kolesarskega društva pridružijo „Sokolu“ pri jutrišnjemu izletu na Dobrovo. Zbirališče: Kolesarji ob $\frac{1}{2}$. uri popoludne v „Narodni kavarni“, nekolesarji ob 2. uri popoludne pri tobačni tovarni, kjer jih čaka omnibus. Pridite polnoštevilno.

— Nedeljski počitek pri deželnih uradih se vpelje vsled sklepa dež. odbora v kratkem. S tem bo ustrezeno stari in opravičeni želji deželnih uradnikov.

— Pevskega društva „Ljubljane“ izlet v Tacen, kateri je bil že dvakrat naznjan, pa se vsled slabega vremena ni mogel vršiti, bo jutri, dne 29. t. m. Zbirališče je točno ob 11. uri v društveni sobi „Narodnega doma“, od koder društvo skupno z zastavo odkoraka k vlaku na državni kolodvor. Členi društva se opozarjajo, da se tega izleta polnoštevilno udeleže in sicer v čepicah.

— Šolski izpiti v šoli „Glasbene Matice“ se bodo vršili letos v društvenih prostorih po sledenem redu: 1. julija popoludne ob $\frac{1}{4}$ na 6. glasbena teorija in harmonija, za tem solopetje gojencev koncertnega vodje g. Hubada, na to gosli in klavir gojencev učitelja g. Vedrala. 2. julija popoludne ob $\frac{1}{4}$ na 6. klavir in vijolonež gojencev učitelja g. Juneka, na to solopetje in klavir gojencev šolskega vodje g. Gerbića. 4. julija popoludne ob $\frac{1}{4}$ na 6. klavir gojencev učiteljice gdčne. Praprotnikove, potem klavir gojencev učiteljice gdčne. Razingerjeve in na konec klavir gojencev učitelja g. Procházke. K tem skušnjam uljudno vabi stariše gojencev, društvenike in ljubitelje domače glasbe.

Društveni odbor.

— Na slovenski c. kr. nižji gimnaziji ljubljanski (v Beethovnovih ulicah št. 6) se bo vršilo vpisovanje v I. razred v nedeljo dne 9. julija od 8. do 12. ure dopoldne. Zunanjiki se vzprejmejo tudi na pismeno zglasilo, ako pošljejo ravnateljstvu (do 9. julija) svoj rojstni list, zadnje šolsko izpričevalo in 3 gld. 30 kr. vzprejemnine. Vzprejemne izkušnje se prično v soboto dne 15. julija in sicer pismene zjutraj ob devetih ustne popoldne ob treh.

— Slovensko trgovsko pevsko društvo opozarja tem potom gospode pevce, da je prihodnja pevská vaja v petek točno ob polu 9. uri zvečer.

— Za četrtek, dne 29. t. m., t. j. za jutri, zvečer se povabljam členi „Kluba slovenskih biciklistov Ljubljana“ na kratek razgovor, kako treba zvezčati zanimanje za prvo letošnjo klubovo dirko. Ker se je na

kopičilo tudi več dela za to dirko, pričakuje se zlasti, da pridejo vsi odborniki. Sestanek se vrši pri „Lloyd“.

— Iz Spodnje Šiške se nam piše: Gosp. Fran Gerbič posvetil je v znak posebnega prijateljstva šišenski čitalnici měšani zbor: „Pozdrav spomladni“. Izredno ljubka pesen, kateri je marljivi skladatelj tudi besede zložil, pela se bo prvič pri društveni veselici v koriat „Vodnikovemu domu“ dne 6. avgusta.

— Nov list. Politično društvo „Sloga“ v Gorici si ustanovi z drugim poluletom svoje posebno glasilo. Novi list se bodo imenoval „Gorica“ in bo izhajal po štirikrat na mesec.

— Čedalje lepše. V Gorici je c. kr. pripravljalnica za tiste slovenske dečke, kateri hočejo vstopiti v gimnazijo. Dosedanji učitelj na tej šoli, g. Poniž je šel v pokoj, a na njegovo mesto je predlagan okrajni šolski nadzornik v Šmohoru na Koščekem, zaradi neke svoje, ves slovenski narod zasramujoče pesmi znani Moro. Ta mož, ki zna komaj za silo nekoliko koščke slovenščine, naj pripravlja slov. dečke za prestop v gimnazijo. Res, čedalje lepše!

— Junaška zmaga in žalostna pokora kočevskih turnarčkov. Iz Kočevja se nam piše: Dne 4. t. m. izleteli so širokočustni, ozkopleči kočevski turnarčki v Stariolog. Pri rujnem vincu v Staremlogu vzkičela je njih — seveda naravna — narodna navdušenost do matere Germanije do viška. Prisegali so mamici Germaniji večno zvestobo, Slovencem pak večno sovraščvo. Pri povratku v Kočevje naleteli so turnarčki v drevoredu proti pošti na tri fante gosp. poštarja Hauffa, ki so dobre volje domov gredē slovensko peli. To seveda bilo je našim pristnim Nemcem — pristnost potrjujejo imena Drenik, Jaklič itd. — vse preveč za njih rahločuteča ušesa. Spomnivši se zaprisege, storjene v Staremlogu, planilo je kacih 14 turnarčkov na te tri slovenske fante. Poškodovali in ranili so te fante in jih zasedovali in pregnali še do njih stanovanja na pošti. Tu zavzel se je g. poštar Hauff sam, kot pameten in trezno misleč Nemec, za svoje uslužbence ter jih obroval nadaljnega preganjanja olikanih kočevskih turnarčkov. Radi tega človekoljubnega dejanja nameravajo turnarčki gosp. Hauff tožiti radi — žaljenja turnarskega društva! Posledica v navdušenosti za mater Germanijo storjenega dejanja pa je bila, da je bilo pet turnarčkov obsojenih v zapor, med prvimi seveda Fric Drenik, trgovski pomočnik pri g. Loyu v Kočevju, ki je po milosti božji dobil 14 dni zapora. Ostalih junakov dobila sta dva po dva, jeden pet dni zapora in jeden 10 gld. globe. Lahko so ponosni Wolf, Schönerer in Pfersche — ti slavni junaki nožev in tintnikov — da imajo toliko vrednih sovrašnikov v Kočevju. Mati Germanija pa naj si sramote zatisne svoje oči ter se sramuje tacih sinov, ki so napravili v vojvodini kočevski tak svetovni tepežni rekord, namreč 15 : 3. Čeravno se je večina teh junakov zlegla pod slovensko lipo, sprejela jih je kot janičarje kočevske mati ob bistri Rinži v svoje okrilje, in jih bolj neguje, kot svoje, po širokem svetu razkropljene kostanjarje in pomarančarje. Žalostno je pač tu pri nas, da zmernejši gospodje trpe take izvajajoče elemente, ko vendar sami uvidevajo, da so dobri tudi slovenski groši, ter da s takim postopanjem škodujejo sebi in svoji trgovini. Priporočamo turnarčkom, naj bodo drugi pot nekoliko bolj zmerni, ker sicer utegnejo še kdaj občutiti, da je slovenska pest vražje trda, naj pade tudi na najbolj srboritega turnarčka Drenikovega Friceta, 61 palcev dolzega in $31\frac{1}{2}$, palcev širokega junaka ob kočevski Rinži.

— Iz Novega mesta se nam piše: „Dolenjski Sokol“ napravi dne 9. julija t. l. popoludanski izlet v Šent Jernej, kjer bo na vrtu gostilne gospa Jere Majzelj prosta zabava, pri kateri bodo sodelovali: „Dolenjsko pevsko društvo“, „Kostanjeviški pevski zbor“ in svirala kostanjeviška godba. Odhod ob 1. uri z Glavnega trga. Vozove bo preskrbel „Dolenjski Sokol“. Bratje Sokoli se zbirajo ob $\frac{1}{4}$. uro v narodni čitalnici. Ne zamudimo te prilike in izletimo s Sokolom v prijazni Š. Jernej, kjer se nam nudi prijetna zabava! K mnogobrojni udeležbi vabi odbor „Dolenjskega Sokola“.

— Dvojboj. Te dni se je vršil mej nekim topničarskim in mej nekim rezerv-

nim častnikom dvoboja na sablje. Reservni častnik je bil lahko ranjen in bo že v nekaterih dneh okrevl. Topničarski častnik je bil zadet na nadkomolec in mu je bilo presekano meso skoro do kosti. Vzrok dvojboju je bila neka mlada dama.

— V Šmarji pri Ježah je za župana izvoljen g. Franc Ferlinc, za svetovalce pa gg. dr. Josip Georg. Karl Jagodic jun. in Hugo V. Tančič.

— Slovensko pevsko društvo „Vrantska Vila“ napravi dne 2 t. l. korporativni izlet z zastavo v Žalec in ondu koncert v prid zgradbi Hausenbichlerjeve koče. Vila šteje okrog petdeset izvršajočih členov in se odpelje skupno točno ob 2. uri popoludne z Vranskega. Prijatelji in rodoljubi vabljeni so tem potom k udeležitvi tega izleta najprijaznejne.

— Vojaška godba svirala bo jutri 29. t. m. ob $\frac{1}{4}$. uro opoludne v „Zvezdi“.

* Železniška nesreča v Mürzzuschlagu. Včeraj ponoči se je zadel iz Gradca došli poštni vlak s strojem tovornega vlaka v Mürzzuschlagu. Oba stroja sta skočila s tirov, in so bili poškodovani trije vozovi za prtljago. Poštni vlak je imel poldrugo uro zamude. Ranjeni so bili štirje potniki in železničarski delavec. Strah med potniki je bil velikanski.

* Pisatelj Homann utonil. Nemški pisatelj Karl Homann je v Haveli pri Potsdamu utonil, vozeč se za zabavo s svojim čolnom. Lani se mu je ustrelila 17letna hči, letos mu je umrla žena v bolnici, sedaj pa je utonil sam.

* Zrakoplov Merighi — samomorilec? Pred par meseci je bil zrakoplov Merighi s svojim balonom v Ljubljani ter se je na bicikliškem dirlališču dvignil v zrak. V pondeljek popoldne se je v Gradcu dvignil z novim balonom, katerega je napolnil s plinom. V velikanski višini pa je balon počil ter padal spočetka počasi, končno pa z največjo hitrostjo na tla. Merighi je skočil okoli 15—20 m nad zemljo iz koša ter si pri padcu zlomil desno in si zvili levo nogo. Obležal je nezavesten. Kmetje, ki so delali na polju, so bežali na vse strani in šele slučajno mimo došli zdravnik dr. Sabin je prišel zrakoplovu na pomoč. Merighi bo okrevl. Trdi se, da se je hotel sam ubiti.

* Brat morilca cesarice tudi morilec. Brata Lucchenija, morilca naše cesarice, so v Landorfu zaprli ter pripeljali v ječo v Metzu, ker je menda na Francoskem in Luksenburškem umoril več ljudij. Tudi ta Luccheni je anarhist.

* Rast človeških las. Neki opazovalec je meril, koliko zrastejo človeški lasje v enem dnevu, in prepričal se je, da je rast las v različnih starostih človeka različna. Od 11. do 16. leta zrastejo lasje povprečno v enem mesecu za 125 milimetra; od 20. do 24. leta pa 15 milimetrov v mesecu. Človeku 60 let pa zrastejo lasje v mesecu samo za 11 milimetrov. Nadalje je dognal opazovalec, da striženje rast las nikakor ne pospešuje, britje pa da jo celo oslabi. Omeniti je še, da so lasje na glavi in v bradi povsem različni in se ne dajo med seboj primerjati.

* Vojške vaje dveh ministrov. Francoska ministra Baudin in Caillaux bi morala iti letos na 13. dnevno vojaško vajo. Kot poslanca bi se bila lahko med zasedanjem parlamenta oprostila vaje, kot ministra se pa ne moreta, ker nima Francoska nobenega takega zakona. No, bržčas bodeta dotedaj, ko jima bode treba na vaje, že zopet navadna poslanca brez portfelja! Sicer pa ju morda vojni minister Gallifet vendar-le oprosti za letos.

* Tragedija v rodbini. V Stolnem Belegradu je postal te dni železnički delavec Jambor svojo ženo od doma; menjem pa je umoril svojih pet otrok ter usmrtil tudi samega sebe. Jambor je izvel ta grozni čin v blaznosti.

* Učenec umoril učitelja. „Sibirskaja Žizn“ javlja, da je v Permu, v ruskem okraju ob Uralu, 14letni

Njeni stariši so bili sila nervozni in pijači udani. Dekle je normalno razvito.

* **Proč s poljubi!** Na Angleškem se je ustanovil klub proti poljubom. Klubu se zdi poljubljanje ne le nezdravo, nego tudi skrajne nemoralno. Klub dovoljuje le IJ ubimski poljub, priateljskega in vsakega drugega pa klubovci zaničujejo. Poljubljanje žensk med seboj se zdi klubu lažniv, med moškimi pa smešen. Zlasti pa osoja klub poljubljanje otrok, ki dobé s poljubi več bolezni.

* „**Smrt podganam!**“ kliče Jos. Hirschberger v „Badisches Land. Wochenblatt“ in predlaga, naj se rabi to svrholotran. S tem naj se dobro namažejo luknje in podgane bež na vse strani. To se mora ponavljati večkrat. Poleg tega treba vlivati v luknje vodo, da mladiči potonejo, starejše pa naj polové mački in psi, katere treba imeti pripravljene. Luknje je treba potem zamašiti z ilovico. Ako se tako preganja podgane nekaj dni zapored, se deloma preselijo drugam, deloma pa poginejo.

* **Novost v glasbi.** Iz New-Yorka poročajo, da je nedavno izumil v Chicagu zdravnik Müller avtomatičen damske orkester, katerega osebe so narejene v naravnih velikosti ter so prav take kakor žive. „Dame“ se pred vsakim komadom dvignejo ter se poklonijo občinstvu; pri igranju prav tako premikajo roke, prste in glavo, kakor da bi bile žive. Müller je ta orkester sestavljal 10 let; vse je tako komplizirano.

* **Američanske izgube na Filipinih.** „Philadelphia Times“ poroča, da so imeli Američani doslej 421 mrtvih, 1175 ranjenih in 3500 na različnih boleznih umrlih. 3000 je še bolnih. Vojna na Filipinih je torej za Američane prav tako nesrečna, kakor je bila vojna Španije na Kubi.

* **Živa zakopana.** Ameriški hrvatski list „Napredak“ poroča: Dne 4. t. m. je bila zakopana v Barrietu, N. J. 18letna Franca Meyer, ki jebolehalo šest mesecev na neki živčni bolezni. Ko so jo deli na mrtvaški oder, ni bilo njeno lice prav nič bledejše, nego je imelo svojo prejšnjo rudočno barvo. Drugi dan, ko so jo pokopali, je slišal paznik pokopališča neko sumljivo gibanje in zamoklo stokanje. Tako je začel z dvema pomagačema odkopavati rakev. Dospevši do nje, so našli pokrov malo prizvignjen nad dolenjem telesom. Odpri so rakev in našli dekleta ležečega na obrazu. Obleka je bila povsem strgana in okrvavljen. Z nohti si je razpraskala obraz in vse telo ter si izpulila skoraj vse svoje lase. Dekle je bilo še živo, a je takoj umrlo. Ta vest je pač malo vrjetna in je bržas le zanimiva časnikarska raca.

Knjizevnost.

— „Planinski vestnik“ je prinesel v 6. štev. tole vsebino: Črtice s potovanja hodomušnega Janka. Spisal J. M. — Na Krn. Spisal Fr. Orožen. (Slike: Kobarid, Boč, Triglav od goriške strani) — Iz Ljubljane čez Pohorje do Drave in nazaj. Spisala Pavla Borštnerjeva. — Društvene vesti. — Knjizevnost.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 28. junija. Kardinal Missia, kateri je bil danes sprejet v posebni avdijenci pri cesarju, je določen, da bo vodil sprevod umrlega kardinala Schönborna.

Dunaj 28. junija. Papežev nuncij Fabiani, katerega je predvčerajšnjim zadela kap, je v veliki nevarnosti. Zdravniki se boje, da pride do katastrofe, ker se mu kri vrliva v možgane.

Dunaj 28. junija. Iz Monakovega se poroča, da je tamkaj umrl doljenjavstrijski deželní poslanec monsg. Knab, kateri je v prejšnjem desetletju igral kot jeden voditeljev klerikalne stranke jako veliko vlogo ter je mnogo pripomogel, da je kasneje zmagala Luegerjeva stranka.

Dunaj 28. junija. Socialni demokrat je včeraj v Kalksburgu uprizoril veliko demonstracijo proti Luegerju in Strohbachu.

Budimpešta 28. junija. Finančni odsek je odobril pogodbo z banko. V

zbornici se je začela včeraj razprava o obračunavanju užitnine.

Kolonija 28. junija. „Köln. Ztg.“ javlja iz Haga, da vprašanje o razorenju na mirovni konferenci ne pride več na razpravo in da je to vprašanje smatrati za pokopano.

Bruselj 28. junija. Na dnevnem redu včerajšnje seje parlamenta je bil zopet klerikalni načrt volilne reforme. S to reformo, ki pomeni tolovajski atentat na pravice meščanstva in delavcev, si hočejo klerikalci za vse čase zagotoviti vlado v parlamentu. V včerajšnji seji poslanske zbornice je prišlo do nepopisnih viharnih prizorov. Taki prizori se v belgijski zbornici še niso primerili. Povod jim je dalo to, da so klerikalni reditelji utihotapili biriče na galerijo. Reditelji so odgovarjali, da prevzamejo vso odgovornost za svoje počenjanje. To je bilo znamenje, da se je začel vihar. Socialist Bournemouth je začel peti neko delavsko pesem, potem pa so vsi socialistični poslanci z obiskovalci galerije vred trikrat peli marzeljezo, kličoč: „Živila republika, živila revolucija, proč s kraljem, smrt klerikalcem!“ Poslanci Van der Welden, Smeets in Bournemouth so s strastnimi besedami pozivljali vojaštvo, naj prestopi v tabor socialistov, in naj porabi svoje orožje proti klerikalcem ter so vladu napovedali boj do zadnje kaplje krvi. Glasovanje o predlogu, naj se debata o volilni reformi začne 5. julija, so socialisti poskušali siloma preprečiti, a se jim ni posrečilo. Predlog je bil sprejet. Koj na to je bilo sklicano vodstvo delavske stranke, ki je sklenilo, da se začne generalni štrajk vseh organizovanih delavcev v celi Belgiji dne 5. julija. Kralj je že pred nekaj dnevi nekako pobegnil iz mesta.

Berolin 28. junija. V Bochumu, Herneju in Schamrocku so se primejili veliki izgredi. Štrajkujoči premogarji so napadali tiste delavce, ki nečejo štrajkati. V Schamrocku so streljali v stanovanja teh delavcev, v Herneju so pa orožnike bombardovali s kamni, vsled česar so orožniki streljali. Več premogarjev je bilo ranjenih.

Rim 28. junija. Obsodba generala Gilette radi vohunstva je tukaj naredila silen utis. Glasilo vojaštva „L’Esercito“ pravi, da je francosko vojno sodišče iz politične strasti in sovraštva proti Italijanom storilo justični umor.

Madrid 28. junija. Revolucionarno gibanje radi novih davkov se močno razširja. V Granadi, v Urgosu, v Lodronu in zlasti v Saragossi in v Valenciji so bili veliki izgredi. V Saragossi so se izgredi sinoči ponovili. Vojna je med izgrednike streljalo, da jih razžene. Mnogo oseb je bilo ranjenih, jedna oseba ubita. V Valenciji je voda razglasila obsedno stanje.

London 28. junija. Admiralstvo v Chathanu je dobilo ukaz, mobilizovati 10 bojnih ladij in 32 križark. Mobilizacija mora biti do 11. julija gotova.

Narodno gospodarstvo.

Organizacija lesnih trgovcev in industrialcev.

Spisal I. V-č.

V št. 141. „Slov. Nar.“ priobčil je g. Anton Žnidrič članek: „Nasveti k nameravani lesni zadruži“, ki je v interesovanih krogih gotovo obudil največje zanimalje in ki sploh zasluži občno pozornost, saj nam g. dopisnik jasno riše skrajno neugoden položaj naših malih lesnih trgovcev in industrialcev nasproti velikim kapitalistom tržaškim laške, nemške in grške narodnosti, kateri so obogateli malone izključno ob gozdnih produktih slovenskih pokrajin.

Organizacija naše lesne trgovine in industrije je s stališča našega narodnega gospodarstva največjega pomena, saj je les največji in poleg prasičev in goveda, ter nekoliko sadja tudi skoro jedini naš eksportni produkt. Trgovska hiša z družbenimi slovenskimi trgovci in industrialci bi bila jedna največjih trgovskih podjetij te vrste v celi monarhiji, ki bi mogla doseči prav izdatne olajšave v manipulaciji in voznih cenah pri železničnem transportu in še več — vsled velike konkurenčnosti raznih plovskih družb — pri prekmorskem transportu.

Tako podjetje pa potrebuje že takoj spočetka denarja, in sicer veliko denarja, kajti lesna trgovina ni lokalna, kakor n.pr. ona kake vinske zadruge, katere ves produkt ne zadošča niti za porabo v domovini, ampak malone vsa prekmorska, kjer navadno poteče po več mesecov, predno se roba spravi v denar. Producent pa toliko časa ne more in ne sme čakati, sicer je oviran v daljnem razvijanju svoje trgovine ali produkcije, in dostikrat, ali prav za prav največkrat proda svoje blago rajši dokaj ceneje, samo da se mu kupnina takoj odšteje. Kupovanje za gotov denar pa je še posebno potrebno zaradi tega, da se obudi in ohrani zaupanje in povzigne veljava družbe.

Dalje je treba računati, da bi družba — seveda samo v slučajih, kadar bi to zahtevalo njene koristi in bi se kazal očiven dobiček — kupovala tudi od nedružabnikov, posebno za takozvano „zabelo“, v popolnitvem assortimentu ali pri prevzemaju „komisjonov“, pri katerih se zasuži lepega dobička, pa je les treba oddati v določenem, navadno zelo kratkem terminu, v katerem bi ne bilo vedno mogoče dobiti potreben množino dotičnega assortimenta pri družabnikih. Tudi se včasih nudi prilika kupiti večje stope gozdne partije, kar posameznik, ali celo večja skupina tamošnjih producentov ne zmore, pač pa se vsede tam tuje in dela velikanske dobičke, ki romajo iz dežele. Namesto, da bi sami okrepili si svoje narodno bogastvo, pa gledamo, kako nam tuje vrga kosove našega mesa in piše našo kri. Omenjamajmo naj za primera le usode krasnih gozdov velike ribniške graščine, saj ta začlostni slučaj gotovo pozna vsak slovenski lesni trgovec in ve, da je pri tej kupčiji zaslužila znana trgovska hiša v Trstu na sto in sto tisoč, kateri bi bili lahko ostali doma.

Glavno težišče naše lesne trgovine pa je — Aleksandrija, in čudimo se pomislem g. dopisnika, ki jih ima proti ustanovitvi skladnišča v Aleksandriji in njegovim trditvi, da premalo poznamo svetovno trgovino, ljudi, običaje, da nimamo ljudi, ki bi znali prvič jezik, drugič pa mogli dati garancijo, ki bi se moral zahtevati. Kar se tiče prvega ugovora, omenimo naj, da imamo Slovenci mnogo lesnih trgovcev, ki prav dobro poznajo svetovni trg: omenimo naj za primera le podjetnega in v obči kot izbornega lesnega trgovca, poznanega g. dež. poslance Frana Modica na Lahovem, kateri že nekaj let direktno in z najboljšim vspomgom trži z Aleksandrijo. In tacih, lesni trg poznavači trgovcev bi lahko še več navedli, osobito po Notranjskem.

Trgovski jezik v Aleksandriji in na drugih južnih trgih je angleščina in laščina, in trgovska naobraženih ljudi, ki umejo ne samo te, ampak še tudi druge jezike, nam nikakor ne manjka, kakor si misli g. dopisnik; imamo jih v službah raznih velikih trgovskih hiš. Denarni promet vršil bi se po bančnih nakaznicah, v nejasnih zadevah dajo se dovolj naglo brzjavna navodila in od časa do časa kontrolirati se mora skladnišče po jednem členu načelstva. Končno stanuje v Aleksandriji dokaj uglednih Slovencev, izmed katerih bi se lahko nastavilo po jednega ali več nadzornikov, ki bi od časa do časa škontrovali skladnišče in nadzirali poslovanje.

Aleksandrija je najvažnejši in najzdravješi trg za lesno produkcijo naših dežel, in tega trga se je treba na vsak način postaviti, ako hoče organizacija lesnega trgovstva doseči namen, katerega si postavlja, kajti s Trptom samim bi nam bilo premalo pomagano. Drugi važni kraji so Grška in njeni otoki, pred vsem Kreta. Tam bi sicer ne bilo treba skladnišč, pač pa dobro in zanesljivih agentov, ki bi posredovali promet. Laški trg ni tako soliden, in je treba veliko previdnosti, posebno s Sicilijo in z južno Italijo niže od Neapolja. Vendar je bila v te kraje pred leti prav živahna trgovina s tavoletami in testoni, katera pa sedaj žalibog! vsled konkurenčije iz Amerike vedno bolj propada. Najžalostnejše pa je, da prihaja celo v našo, z lesom bogato založeno Avstrijo južno sadje v zaboljih američanskih tavolet in testonov. Pač žalostno je, in za našo vlogo značilno, kako umevajo gospodje pri zeleni mizi zastopati koristi avstrijskih državljanov. Tukaj bi bilo storiti prav energične korake, da se za zahtevo, ki se uvažajo v našo monarhijo, rabi-

izključno samo vidno markirani avstrijski les, kakor to zahtevajo Američani za uvoz v Ameriko. Taka družba pa bi bila v eksportnem trgovstvu mogočen faktor, s katerim bi morala vladu računati in ga podpirati, in beseda te družbe bi imela nekaj več veljave in bi več zaledila, kakor vsi glasovi posameznikov, ki se brez vsake organizacije oglašajo.

Velike važnosti za lesno trgovino v Aleksandriji je izstop Nilu v Egiptu in razmere v Sudanu. Kolikor rednejše izstopi Nil in kolikor več sveta poplavi, toliko živahnejša je lesna kupčija. Isto tako pospešuje ali zadržuje lesno trgovino mir ali vojna v Sudanu. Od letine južnega sadja je odvisna večja ali manjša poraba tavolet in testonov. O vseh teh in še mnogih drugih okolnostih, iz katerih se dà boljša ali slabjša kupčija tega ali onega sortimenta sklepati, mora družba redno si oskrbovati poročila in obveščati svoje družabnike, kak sortiment naj v bližnjem času producira, in koliko se ga bodo približno rabilo. Vsa roba se deli v točne sortimente, katerim voditeljstvo določa cene po tržaškem trgu, katere naznani vsem družabnikom, kakor tudi vsako premembo teh cen.

Delokrog za tako velikansko podjetje pa ne sme biti preomejen in utesnjen in se mu ne sme takoj iz početka natveziti raznih cokelj, ampak bodo naj kolikor mogoče prost in obsežen, kajti le v prostem gibljanju in poslovanju se more taka trgovina ojačiti in utrditi. Zategadelj se tudi ne moremo ogreti za tesnosrčni in ozkotirni zadružni sistem, ki služi sicer prav dobro omejenim skupinam posameznih okrajev, občin, župnij, sploh organizacijam lokalnega pomena, nikakor pa ne za veliko svetovno trgovsko podjetje, katero rabi, kakor smo že dejali, denarja, veliko denarja in več prostosti, kakor je nudi zadružni princip. Po našem mnenju naj se osnujejo lesni trgovci in producenti v prosto podjetje kot „Trgovska družba lesnih trgovcev in producentov kranjskih štajarskih, koroških in primorskih“. Prvotni kapital naj se nabavi potom posojila pri domačih denarnih podjetjih, za katero jamčijo vsi družabniki. Potem pa naj se nabira denar za povračilo tega posojila in za ustanovitev potrebnega prometnega kapitala na ta način, da se odtegne pri vsaki fakturi družabnikom na račun njihovih vlog nekaj odstotkov, recimo 5%.

Kadar bi se tem potom pokrilo posojilo, vrhu tega pa še nabralo toliko gozdine, da bi zadostovala za potreben obratni fond, naj se z daljnimi prispevki preneha. Če vzamemo za podlago račun g. Žnidriča, da producira slovenska domovina okroglo trideset tisoč vagonov lesa, in bi se ves ta les stekel v družbinu skladnišča, znašal bi denarni promet blizu do 15 milijonov goldinarjev, kupnina pa okroglo 7 milijonov, od kajih bi prispevki po 5% že v prvem letu narastli preko tristo tisoč goldinarjev. Toliko glavnice pa se bodo po naših nazorih najmanj potrebovalo za uspešno vodstvo tako obsežne trgovine. Sicer pa se bodo visokost potrebnega prometnega fonda pokazala šele po poslovanju samem in naj se preneha s prispevki tedaj, kadar se uvidi, da obratna glavnica popolnoma zadošča vsem družbinim zahtevam. Na ta način se bodo deležne uloge med posamezne družabnike popolnoma pravično razdelile, kajti vsak družabnik bodo v fond prispeval v razmerju oddanega lesa. Po tem razmerju bo tudi najlože mogoče, pravilno razdeliti čisti dobiček med družabnike.

Ko se je tako ustanovilo razmerje med posameznimi družabniki in je prometni fond dosegel ono visokočino, ki je potrebna za uspešno in solidno poslovanje, pa naj se podjetje zaradi večje stabilnosti preustroji v delniško družbo z na ime glasovi se delnicami, katerih vsak družabnik subskribira v tolikem številu, da njih skupna svota doseže visokost njegovih vlog. Pri ustanovitvi družbe bi moral že vsak družabnik plačati neko svoto na račun svojih vlog, ki bi se pozneje odračunila od njegovih prispevkov v prometni fond. To zadatje pa bi po našem mnenju glede na veliko obsežnost podjetja vendar ne smelo biti prav prenizko, ker končno ni pričakovati, da bodo vsak žagar postal družabnik in je celo potrebno, da gre tako,

nadavno zelo površno izdelana roba malih žagarjev skozi roke trgovcev, da jo prej očistijo, sortirajo in pripravijo sposobno za trg. Dvesto goldinarjev, če že ne več, bi prvotna najmanjša vloga pač morala znati, v načelnstvu pa bi se smeli voliti samo taki člani, ki so vplačali na račun svojih vlog vsaj dvatisoč goldinarjev.

To so naši nazori o organizaciji lesne trgovine, katere naj snovatejli blagovljeno uvažujejo, če se jim zde umestni.

Poslano.

Odporno pismo J. Benkoviču,

prefektu v škofovskem konviktu

v Ljubljani.

Dosegel sem, kar sem hotel doseči s svojim odprtym pismom v „Slov. Narodu“, v katerem sem Vas s polnim imenom značil kot tistega, ki je v listku „Slovenca“ št. 137 pisal neresnico. Hotel sem, da svoje polno ime poveste, da ne more biti dvoma o tem, da je katoliški duhovnik Benkovič pisal neresnice v navedenem listu. Odprli ste vizir ter tudi isto neresnico ponovili v listku „Slovenca“ št. 144. Ponovili ste, da sem jaz Pleterje hotel kupiti, da sem 250tisoč gld. zanje obljudil da mi jih pa g. baronova Borsch ni hotela prodati, ter da se je to menda — 4. junija t. l. zgodilo.

Veliko veselje steni z vsem tem nopravili, ker mogoče mi je dokazati, vsakemu, ki le še misliti zamore, kake ljudi včasih Bog kot katoliške duhovnike pri svoji mizi redi. Torej J. Benkovič, prefekt, izgojevatev slovenske mladine in tudi takih, ki postanejo kdaj duhovniki, zdaj se podajte, ko to pismo berete, v skrit kot, da Vas Vaši fantje ne vidijo, to je, če imate kaj srama v sebi!

6. junija t. l. sem se peljal v stvari Cerkvnik in Medle na lastninsko pravdo v Vrhopolje blizu Pleterjev. Ta pravda ima upravno št. C. 80/99/1. Bilo je to okolo 1. ure opoludne. Obravnavalo se je nekaj ur. Potem sem se jaz peljal naravnost v Št. Jernej, kamor so prišli gg. sodnik, zapisnikar in notar Hudovernik na biciklih. Posebna pot vodi na Vrhopolje in v Pleterje druga pot iz Šmarij naprej. V Št. Jerneju sem pil v neki krčmi pol litra vina. Gosp. biciklisti so prišli takoj za manjo. Srečali smo na potu z Vrhopolja v Št. Jernej v kočiji se vozeči g. baronico Borsch in pleterskega oskrbnika g. Pehareka. Ne jedne besede nismo spregovorili; tiho sem pozdravil. Peljal se je pa tudi po isti poti za g. baronico, g. dekan Fettich-Frankheim, da se ji pokloni. Ko smo v Št. Jerneju odjednali, odpeljali smo se domov. 4. junija t. l. sem bil ves dan v Novem mestu in od lanske jeseni ne v Pleterjih.

To je tedaj dejstvo, iz katerega je tedaj katoliški duhovnik J. Benkovič nopravil neresnico, ki jo je obdelaval o nakupu Pleterjev po meni v dveh listkih „Slovenca“. Ali ste si Vi izmisli to laž ali tisti, ki Vas je o tej vožnji informiral, to je nerelevantno; soditi po Vašem listku v št. 144. „Slovenca“, je to gotovo blagoslovjen pobožen katoliški duhovnik. Sem res srečen človek! Peljem se kam po opravkih, in vsaj jeden pobožen duhovnik me spremjam. Če jezdje enkrat s konja padem in se na pol ubijem, imel bom duhovnika bližu, in nebesa so mi tudi gotova. J. Benkovič, vsedli ste se na limanice! „Zdaj ga imam, zdaj ga osmešim, zdaj mu položim suho svojo roko na tilnik“ ste si mislili v Vaši hudi jezi nad meno!

Slovenci, pobožni Vi klerikalni posvetni Slovenci, odprl sem Vam s tem kuhinjo, v kateri vidite, videti morate, kako kuhajo nekateri naši katoliški duhovniki laž in obrekovanja! Nedolžna vožnja po opravkih zadostuje, da se skuha kaka laž in kako obrekovanje. J. Benkovič — naslovki Vam pristoji, si po povedanem sami dajte — Vi mi skozi več let očitajte vedno isto lastnost, pa vedno tako, da Vas juričimo ne morem za lase zgrabit. Ali Vam more kak pošten bralec „Slovenca“ odslej naprej kaj verjeti?

J. Benkovič, proteže kardinala Missije in družih višjih slov. duhovnikov, prefekt škofovskega konvikta, pokažite to pismo Svojim gojencem in zapustite kraj, kjer se šola mladina in velik odstotek kranjskega nadarjenega naraščaja!

Midva sva pri kraju! Sem in bom še zurnalistoval, ali, kakor boste v mirnem

položaju sprevideli, Vam ne morem več odgovarjati, dasi boste še dosti listkov o meni spisali. — Vi ste grdo lagali! — I. Benkovič — lagali ste! Pozivljam Vas, da me zaradi žaljenja časti tožite! — Dal sem Vam po svojem odprttem pismu priliko, da se prepričate, če je to res, kar ste mi v št. 137. „Slovenca“ očitali, če Vas je kakor piše, kak duhovni sobrat zapeljal. Lahko bi se pri g. baronical Borsch, ali g. oskrbniku prepričali o resnici tega, kar pišete. Vi ste to neresnico ponavljali v št. 144; lagali ste!

Na smeh ste me hoteli postaviti. Imeli ste mene za pisatelja članka „Pleterje“ v „Slov. Narodu“ in seveda bi bilo to tudi tako nepoštano od človeka, ki obžaluje, da ni šentjernejska občina kupila Pleterjev in jih je sam hotel kupiti, a jih ni dobil; ali pravični Bog je drugače odredil; dovolil je, da sem Vam, pobožnež, strgal krinko z lica.

I. Benkovič je temu literatu v sušani imen!

Predno se od Vas poslovim, še to. O ranjku proštu Urhu sem le jeden mal dopis pred leti spisel, v katerem sem ga opozarjal na neke politične pridige njegovega kapelana; nikdar drugokrat. Pisali so drugi. I. Benkovič, meni se bo to verjelo! — Proš Urh nas je v miru puščal. Mož je zdaj v nebesih; njemu je danes vse znano. Znano mu je, da sem le omenjeni majhni dopis o njem pregrešil, in znano mu je danes, da se jaz z neresnicami in z lažmi ne bojujem; zaradi mene bode mirno spal v svojem grobu.

V Novem mestu, 27. junija 1899.

Dr. Slanc m. p.

Bratje Sokoli!

Popoludanski izlet na Dobrovo

bode jutri

v četrtek, 29. t. m.

Odhod iz telovadnice v „Narodnem domu“ ob 2. uri popoludne. — Odhod z Dobrove ob 8. uri zvečer.

K prav obilni udeležbi vabi vse člane in prijatelje „Sokola“ z bratskim: Na zdar! cader.

Danes v sredo od 1/29.—1/10. ure zvečer redovne vaje ter skušnja za ljudske igre.

Darila.

Uredništvo našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: „Dolenjski gad“ po vzoru „gorenjske drenovega gada“ za pesem „od starega kebra“ 20 K. — Gg. slovenski šestošolci v Ljubljani 16 K 40 v. — G. Vendelin Küssel v Radecah pri Zidu, mostu 11 K iz nabiralnika, kot preostanek od dobitkov, opozarja druga zabavna društva, naj ne zabije velevarne družbe. — Skupaj 47 K 40 vin. — Živelj darovalci!

Za Prešernov spomenik: Družba visokih tarokistov „pod velbom“ 4 K 60 v. — Živelj!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: G. Ethbin Rozman, uradnik banke „Slavije“ v Ljubljani 40 vin. — Živelj!

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrege prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobro znanega, pristnega „Mollovega Seidlitz-praška“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkoče prebavljenja. Originalna Skatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsake dan lekar A. MOLL, ces. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJU, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, naznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj kot dve skatljici se ne pošle naravnost. 1 (59—9)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 24. junija: Marija Grile, krojačeva vdova, 79 let, Karlovska cesta št. 7, krvarenje pljuč. — Leopold Černe, poštnega službe sin, 14 mes. Kladzne ulice št. 6, spršenje črev.

Dne 25. junija: Gustav Zottar, posestnikov sin, 6 let, Vodmat 106, ošpice in pljučnica. — Peter Vartolj, umir. župnik, 70 let, Vodmat št. 74, vsled otrpenja črev. — Ivan Kern, spredvodnikov sin, 3 meseci, Vodmat št. 95, ošpice in pljučnica.

Dne 26. junija: Emilija Lotrič, magacinjerja hči, 2 1/2 leta, Vožarski pot št. 3, vnetje možganske mrene. — Marija Merovič, odpraviteljeva hči, 16 mes. Gospodske ulice št. 19, pljučnica pri ošpicu. — Vera Bayr, blagajnikova hči, 1 1/2 leta, Florjanske ulice št. 29, škarlatica. — Antonija Golobič, delavčeva hči, 13 dñij, sv. Petra cesta št. 25, živiljenska slabost.

V deželni bolniči:

Dne 22. junija: Jožef Stergar, mestni ubožec 53 let, srčna hiba. — Anton Kermel, delavec, 27 let, jetika.

Dne 23. junija: Ivan Vagheta, delavec, 58 let, ubil se je.

Dne 24. junija: Angela Kozjek, delavčeva hči, 2 leti, prisad. — Marija Osmek, dñinarica, 64 let, vsled raka.

V otroški bolniči:

Dne 24. junija: Franca Mehle, mesarjeva hči, 9 1/2 leta, jetika.

Iz uradnega lista:

Izvršilne ali ekssekutivne dražbe:

Zemljišče vlož. št. 101, kat. obč. Dobravice, cenjeno 333 gld., dne 30. junija v Metliki.

Posestvo vlož. št. 11, kat. obč. Strane, cenjeno 2941 gld. in 104 gld., dne 1. julija v Sečočah.

Zemljišče vlož. št. 159, kat. obč. Žigmarice, cenjeno 25 gld. in zemljišče vlož. št. 270, kat. obč. Žigmarice, cenjeno 35 gld., obo dne 1. julija v Ribnici.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 3062 m. Srednji sračni tlak 7360 mm.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetovi	Nebo	Prevalenje
27.	9. zvečer	7369	17.6 sl. zahod del. oblač.			
28.	7. zjutraj	7378	16.4 sl. zahod. skoro jas.			
	2. popol.	7370	23.7 sr. vzsvz		jasno	00

Srednja včerajšnja temperatura 17.3°, normale: 18.9°.

Dunajska borza

dn. 28. junija 1899.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100
Avtrijska zlata renta	119
Avtrijska kronska renta 4%	100
Ogerska zlata renta 4%	119
Ogerska kronska renta 4%	96
Avtro-ogerske bandne delnice	907
Kreditne delnice	372
London vista	120
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58
20 mark	11
20 frankov	9
Italijanski bankovci	44
C. kr. cekini	5

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA MAKS VERSEC, Ljubljana, Selenburgova ulica 3. Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5—10 gld.

Potrtega srca naznajamo žalostno vest, da je naš ljubljeni oče, brat in last gospod.

Andrej Vidmar

danes 27. junija ob 2. uri popoludne po dolgi mučni bolezni, previden s sv. zakramenti vdan v voljo božjo v 75. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v četrtek, dne 29. junija 1. 1899. ob 5 uri popoludne v Begunjah pri Cerknici.

Premilega ranjence priporočavam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem v blag spomin.

Begunje pri Cerknici, 27. junija.

Ivan Vidmar, c. kr. poštni blagajnik. Anton Vidmar, posestnik, Fran Vidmar, c. kr. poštni komisar, sinovi: — Marija Bonač, roj. Vidmar, Josipina Vidmar, Helena Prezelj roj. Vidmar, Helena Štritoj roj. Vidmar, sestre. — Anton Bonač, poštar in trgovec, Ivan Prezelj, c. kr. stražar-mester v trgovcu, — Franja Vidmar roj. Trpinč, Marija Vidmar roj. Lovko, snahi. (1162)

Mesto svetega drugega naznania.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavien od dne 1. junija 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Isl, Solnograd; čez Klein-Reifing v Steyr, v Line, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, L

Za penzionista!

Cedno stanovanje s tremi maličimi sobami, eventualno cela hiša, z velikim vrtom, krasnim razgledom, v bližini gozda, $\frac{1}{4}$ ure oddaljeno od mesta, se dà takoj v najem. — Oglasila se prosi pod „Stanovanje poste restante Novomesto“. (1163—3)

Sprejme se spreten knjigovodja

pod ugodnimi pogoji. — Ponudbe naj se pošlejo pod „knjigovodja“ na upravnštvo „Slov. Naroda“. (1191—1)

Jakob Vattovaz
št. 112 v Kopru pri Trstu
ponuja

istrijanska bela vina

od 14 gld. naprej in rudeča (črna) vina od 13 gld. 50 kr. naprej; refoško in muškattelec, sladak, po 40 kr. liter. (1169—2)

Do 1. junija in od 1. septembra stanovanjske tarife za 25% znižane.

Zdravišče

Krapinske Toplice na Hrvatskem

od zagorjanskih železniških postaj, „Zabok-Krapinske Toplice“ oddaljene za jedno uro vožnje, so odprte od 1. aprila do konca oktobra. 30° do 35° R. gorke akroteterne, ki eminentno uplivajo proti protinu, mišični in členski revmi, in njih posledičnim bolezni, pri iskli, nevralgiji, kožnih boleznih in ranah, kroničnem Brightjevi bolezni, otrpenju, kroničnem materničnem vnetju, eksudatu perinterinalnih vezin. Velike bazinske, polne, separate kopeli, kopeli v mramornatih banjah in tušne kopeli, izvrstno urejene potilnice (sudariji), masaže, elektrika, šved, zdravilna gimnastika. Udobno stanovanje, dobre in ne drage gostilne, stalna topliška godba. Obširni senčni sprehodi itd. Od 1. maja vozijo slednji dan omnibusi v Zabok in Polčane. Kopališki zdravnik dr. Ed. Mai. — Brošure se dobe v vseh knjigarnah. Prospekti in poročila pošilja

(758—12) kopališko ravnateljstvo.

Zahvala in priporočilo.

Podpisana MARIJA ČOP, posestnica v Žerovnici in v Mostah zavarovana sem za slučaj požara pri banki „SLAVIJI“.

Na binkoštni ponedeljek letos pogorela je moja tovarna za suknjo v Mostah, ter bi bila imela jaz ogromno škodo, da nisem bila zavarovana pri banki „Slaviji“, katera je takoj dala cenitni škodo ter mi je odškodnino dobro in točno izplačala, za kar ji izrekam **Javno zahvalo**.

Podpisanci pa prav toplo priporočamo vsem posestnikom domačo solidno banko „Slavijo“ v zavarovanje.

Žerovnica, dne 26. junija 1899.

(1193)

Marija Čop.

Ant. Kržičnik, župan.

J. Čop, odbornik.

Tovarniška cena!

Pozornost,

kolesarji!

Občne znane, tako trpežna

kolesa Styria Special „ljudsko kolo“

prodajajo se zaradi različnih cen drugih vrst koles po jake znižanih tovarniških cenah pri $\frac{1}{2}$

Franu Čudnu v Ljubljani

s čemur je slav. občinstvu dana prilika po ceni si pribaviti

Styria Special.

(973—8) Zastopnik tvrdke: Josip Polak.

Pod Tranco št. 2.
27 Veliko
zalogo
klobukov
priporoča
J. Soklič.

A. KUNST
Ljubljana, Židovske ulice štev. 4.
Velika zaloga obuval
lastnega izdelka za dame, gospode in otroke
je vedno na izberi.
Vsakeršna naročila izvršujejo se točno in
po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in
zaznamenjujejo. Pri zunanjih naročilih bla-
govoli naj se vzorec vposlati. 27

Avgust Repič

sodar

Ljubljana, Kolizejske ulice štev. 16

v Trnovem

se priporoča sl. občinstvu in naznanja, da
izdeluje in popravlja vsakovrstne sode iz
hrastovega in mehkega lesa po najnižjih
cenah. — Kupuje in prodaja staro vinsko
posodo. I

Poštna in brzjavna opraviteljica

s prakso ter veča v vseh poštno-brzjavnih strokah, znavši slovensko in nemško v gorovu in pisavi, se sprejme takoj pod dobrimi pogoji pri večjem poštno-brzjavnem uradu na Slovenskem.

Ponudbe in oglasi na upravnštvo „Slov. Naroda“ pod šifro „Slovenka“. (1172—2)

Glasbila

violine	iz plo-
citre	čevine
kitare	in
trobila	lesa

priporočata (934—7)

Adolf Stowasser in sin
v Gradeu.

Najboljša kakovost. — Nizke cene.
Nov cenik prosti in brezplačno.

Oproštaj!

Prigodom našega nenadanog
odlaska u ţeč kličemo svim na-
šim prijateljima i znancima, od
kotih se nismo mogli osobno opro-
stiti srdačan

Z ROGOM!
Josip i Marija Heppnik.
(1186)

C. Karlinger v Ljubljani

ima na prodaj

krogle za kegljanje

iz brezhibnega Lignum-sanctum lesa v vseh
velikostih, kakor tudi

kroglice za balincanje in keglje

iz bukovega lesa (1106—2)
za navadne in za ruske igralne partie,
vse po najnižjih cenah.

Parna cirkularna Žaga

6 konjskih močij, sistem Hallovay, tudi za
mlin porabljava in v dobrem stanju, se za-
radi preselitve preda za samo 1500 gld.
v Žeki. (1176—2)

Informacije upravnštvo „Slov. Nar.“.

Št. 16089.

(1182—1)

Prodajalnica v najem.

Od 1. novembra 1899 naprej oddaja
se v poslopji meščanske imovine v Ljubljani
na voglu Lingarjevih ulic in Pogačarjevega
trga

prodajalnica v najem.

Pojasnila daje in ponudbe v sprejem
mestni komisariat ob navadnih uradnih
urah.

Magistrat deželnega stolnega mesta
Ljubljane
dne 21. junija 1899.

Moka
iz mlina
Vinkota Majdičav Kranji
oddaja se po
en gros cenah v plombiranih vrečicah
po 10 in 25 kil v prodajalni

Maksa Domicelja v Ljubljani
na Rimski cesti
vis-a-vis Gorupovim hišam.
Dostavljanje na dom brezplačno.
Plombe originalne mlinske.
Moka oddaja se tudi v vrečah po 50, 85 in
100 kil. (459—18)
Opozarja se, da priznano izvrstni izdelek
prvega domačega našega mlina dandanes
tudi na tujem uspešno tekmuje z izdelki
vseh ogerskih mlinov.

Koroški
rimski vrelec
nejfinejša planinska kislva voda,
iskušena pri vsakem nahodu,
posebno otroškom, ob slabem
prebavjanju, pri boleznih na
mehurju in ledvicah. 26

Zaloga v Ljubljani: M. E. Supan in P. Lassnik,
v Kranju: Fr. Dolenz, v Radovljici: Oton Homan,
v Mojstrani: J. Kozjak, v Tržiču: Fr. Reitharek.

Moderce
izvrstne façone,
najboljši izdelek
priporoča 26
Alojzi Persché
Pred Škofijo št. 22, poleg mestne hiše.

Ivan Jax
Ljubljana, Dunajska cesta 13.
Tovarniška zaloga
šivalnih strojev
in velocipedov.

Ivan Jax
Ljubljana, Dunajska cesta 13.
Tovarniška zaloga
šivalnih strojev
in velocipedov.

Štev. 7108.

Razpis.

Podpisani deželni odbor razpisuje
službe okrožnih zdravnikov

v sledenih zdravstvenih okrožjih:

1.) Cerknica	z letno plačo	300 gld.
2.) Kočevska Reka	" " "	300 "
3.) Železniki	" " "	300 "
4.) Zužemberk	" " "	300 "

Prosilci za jedno teh služb pošlejo naj svoje prošnje podpisemu deželnemu odboru

do 15. julija t. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo pa se bo le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnici.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dne 20. junija 1899.

Josip Reich
likanje sukna, barvarija in
kemična spiralnica
Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4
se priporoča za vse v to stroko spadajoča
27 dela.
Postrežba tečna. — Cene nizake.

Ign. Fasching-a vdove
27 ključavničarstvo
Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša)
priporoča svojo bogato zalogo
štetilnih ognjišč
najpričestejših kakor tudi najfinajših, z žolto
medjo ali mesingom montiranih za obklade z
pečnicami ali kahliami. Popravljanje hitro in
po cen. Vnana naročila se hitro izvrši.

Fran Detter
LJUBLJANA, Stari trg št. 1.
Prva in najstarejša zaloga
šivalnih strojev.
Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam
svoje izvrstne silomoreznice in mletilnice, katere se dobivajo vseh
njih izbornosti ceno. — Ceniki zastonj in poštnine prosti.

Največja izber najnovnejšega
svilnatega blaga
črnega in barvastega za cele oblike
27 in bluze, priporoča
Alojzij Persché
Pred Škofijo 22, poleg mestne hiše.

Prav dobro logaško apno

100 kil po 72 kr. ima na prodaj
France Srebrot.

Več se izve pri Josipu Kaduncu,
Gradische št. 3. (1175-2)

V novi hiši odda se več stanovanj

z 2 sobama z mesecem avgustom. Istotam
se odda

prodajalnica

za mesarja in

gostilna v najem

ali na račun vse skupaj ali vsaka zase,

pekarija

s svojo prostorno prodajalnico, kjer se poleg
kruha prodajajo lahko še drugi predmeti.

Kje? pove upravnštvo „Slovenskega
Naroda“. (1184-1)

Št. 212/pr.

Razpis službe.

(1180-2)

Mestni magistrat razpisuje vsled sklepa občinskega sveta z dnem 22. t. m. pri
mestni elektrarni in mestnem vodovodu novoustanovljeno začasno

službo skladisnika

z letno plačo 600 gld.

Propisno kolekovane prošnje za to službo je vložiti pri podpisanim mestnim ma-
gistratu

do 10. dne julija t. l.

Pri oddaji te službe se bude oziralo le na prosilce, kateri so popolnoma zmožni
slovenskega jezika v besedi in pisavi in ki so zmožni sestavljati manje proračune in
račune.

Prednost se bude dala prosilcem, kateri so dovršili nižjo gimnazijo, nižjo realko
ali kak drug zavod iste vrste.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

26. dan junija 1899.

Naznamjam, da sem prevzel od „Národné Tiskárne“ v Ljubljani v izključno
rasprodajo Jurčičeve zbrane spise, pretem letnike in posamezne šte-
vilke „Ljubljanskega Zvona“ in vse one knjige, katere so izšle v
založbi „Národné Tiskárne“. — Te knjige so:
Josipa Jurčiča zbrani spisi, zvezek I. do
XI., broširan à 60 kr., elegantno vezan à 1 gld.
„Ljubljanski Zvon“, letniki II., III., V., VI.,
broširan à 3 gld., vezan v Bonačeve platnice
à 4 gld. 20 kr.; — letniki VII. in VIII.,
broširan à 4 gld., vezan v Bonačeve platnice
à 5 gld. 20 kr.;
— letniki IX. do XVIII., broširan à 4 gld.
60 kr., vezan v Bonačeve platnice à 5 gld.
20 kr.
Posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“
po 40 kr.
Zbirka zakonov. I. Kazenski zakonik, ve-
zan à 3 gld.
Zbirka zakonov. II. Kaz. pravni red, vezan
à 2 gld. 80 kr.
Zaravkovski zbrani spisi. I. zvezek, broširan
à 50 kr.
Dr. Nevesekdo: „4000“. Povest, broš. à
50 kr.
A. Asker: Izlet v Carigrad, broš. à 20 kr.
Po znižani ceni priporočam: Fran Kocbek,
smemo 30 kr.

Sprejemam tudi naročila na vse modne žurnale, na vse do-
made in tuje časnike ter knjige.

I. Schwenntner

knjigotržec

V Ljubljani, Dvorni trg štev. 1.

Brata Eberl

leta
1842.

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.
Pleskarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. priv.
20 južne zelenlike.

Slikarja napisov.
Stavbinska in pohištvena pleskarja.

Prodaja oljnati barv, lakov in firnežev
na drobno in na debelo.

Velika izbirka dr. Schoenfeld-ovih
barv v tubah za akad. slikarje.

↔ Zaloga ↔

vakovrtni čopiščev za pleskarje, sli-
karje in zidarje, štedilnega mazila za
krastove pede, karbonilje itd.

Posebno priporočava sl. občinstvu najnovije,
najboljše in neprecenljivo sredstvo za likanje
sobnih tel pod imenom „Rapidol“.

Priporočava se tudi sl. občinstvu na vse v na-
jih stroku spadajoče delo v mestu in na delih
kot priznana resnina in fino po najnižjih cenah.

Perilo za gospode
najboljše blago in
kravate

prodaja 26

= Alojzij Persché =

Pred škopijo, poleg mestne hiše.

čokoladna

Dobre urejeno žagarsko podjetje

z dvojnim tečajem, z okroglo in podolžno žago in dovolj krepko vodno silo, z obsežnim prostorom in zraven pripadajočim stanovanjem, hlevom, šupo in shrambo, se da v najem za kakih 15 let.

Tudi se ob jednem oddá. (1152-3)

mlin na 5 tečajev.

Več pove J. Buggenig, Cesta na Rudolfovou železnico št. 11 v Ljubljani.

Mala vila na prodaj!

Vila je enonadstropna, s štirimi sobami, dvema kuhinjama in shrambo za jedila. Zraven je vrt, sadno in gosto drugo drevo. Ima krasno lepo s prelepim razgledom na gorenjske planine. — Proda se prav po ceni. (1179-2)

Več je izvedeti pri lastniku

Francu Wokaun
v Ljubljani, na Stolbi štev. 8.

Išče se prostor za prodajalno

na deželi blizu Ljubljane.

Ponudbe na upravnštvo "Slov. Nar." pod "prodajalna". (1123-6)

Nezaslišano! Čudovito! 240 komadov za samo glj. 1.95

1 elegantna ura s štrelitom jamstvom in goldin-veržico, 1 čudovito eleganten nastavek za smodke z jantarjem, 1 krasna kravatna igla s simili-brillantom, 1 jako eleganten prstan z imit. biserom za gospode ali dame, 1/4, ducata platnežnih žepnih robcev z barvanimi obroki, 1 praktični žepni tintnik z angleškim mehanizmom, 1 fina ščetka za obliko, par finih nogovic, 1 jako elegantna damska broša najnovješe facone, 1 krasna garnitura, obstoječa iz manšetnih, zavrtniških in napravnih gumbov s patentovano zapono, 1 krasno toaletno zrcalo z etuijem in finim česalom in se nad 200 komadov, ki so v hiši koristni in neobhodno potrebitni.

Vsi ti krasni predmeti se dobivajo le še kratek čas. Nikdo naj torej ne zamudi prilike, ker je vsako sleparstvo polnoma izključeno, ter se neugajajoče brez zadružka vzame nazaj.

Razposlja po c. kr. poštrem povzetju ali ako se pošle denar naprej:

zaloga Ernst Buchbinder

Krakau L/M.

Poštno predalo štev. 25.

Ako se naročita dva zavaja, se dobri tako žepni nož z dvemi rezili kot darilo. (1185-1)

Prodaja hiše.

Velika hiša v Židovski ulici

v Ljubljani, v kateri so lepa stanovanja in veselno delujoča gostilna, 1182-3

se proda pod ugodnimi pogoji.

Natančnejša pojasnila v pisarni c. kr notarja dra. Frana Voka v Ljubljani.

V četrtek, 29. junija t. l.
bude

narodna veselica

v dobro znani gostilni

"pri Koširji"

v Tacnju pod Šmarno goro

katero se udajež

razna društva iz Ljubljane z zastavami.

Za pristna goriška, bizejska in dolenska vina in priznano dobro kuhinjo je kar najbolje preskrbljeno.

Za obilen obisk se priporoča

J. Kolenec
gostilničar.

Pri slabem vremenu vrši se veselica pri hodočašču nedeljo, dné 2. julija t. l.

Najfinejša slastičarska peciva in torte

itd., vsak dan sveža, se priporočajo po najnižjih cenah. Blagovoljna naročila za svetbe, krčenja, godove itd. se izvršujejo najfinejše in najcenejše.

Teodor Novotny

slastičar, v Ljubljani, Dunajska cesta štev. 7.

NB. Poseljeno se usojam gospode restavratérje za sezono proti primernemu rabatu prosti za blagovoljne naročbe. (1043-6)

Ivan Kordik

Ljubljana, Prešernova ulica štev. 10—14

priporoča svojo bogato zaloge

jedilne priprave

nožev, vilce in žlico iz britanskega jekla, alpake ali alpake-srebra priv. dunajske tovarne "W. Bachmann & Comp."

Na izberu so tudi

žlice iz alpake, 12 kom. od gld. 4:30 naprej.

žlice " 12 " " 2:20 "

Namizni svečniki

iz alpake, čisto bele kovine, par 21 cm visokih gld. 2:-, 23 " " 2:30, 25 " " 2:40.

Prav cenó se dobé noži in vilice z roženim (590-29) ali koščenim ročajem.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Knezovi hiši, na Marije Terezije cesti štev. 1
obrestuje hranilne vloge po 4%.

brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike plačuje.

Uradne ure: razun nedelj in praznikov vsak dan od 8.—12. ure
dopoludne in od 3.—6. ure popoludne. (981-2)

Poštnega hranilnega urada št. 828.406. — Telefon št. 57.

Zaloga biciklov!

Najboljše vrste kolesa

tu- in inozemskih tovarn (Peugeot, Johann Puch, Monarch, Brennabor in dr.) priporoča podpisanc

po kolikor mogoče nizkih cenah.

Vsa v to stroko spadajoča popravila se bodo točno, solidno in po ceni izvrševala.

Cenik je razpošiljal na zahtevo.

(462-19) Z velespoštojanjem

A. PUTRICH.

Dunajska cesta štev. 5.

Istotam tudi mehanična delavnica.

Vežbalische na Dunajski cesti na vrtu stare bolnice.

Janko Klopčič

urar v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4.

Nikelastne, jeklene, srebrne, Tula, amerikanske plaque, zlate ure. Stenske ure. Ur z nihalom. Stonske ure. Pisarniške ure. Raznovrsne lično izdeljane budilice. Srebrne, Tula, amer. plaque, novo-zlate, fine 14kar. zlate verižice, zapestnice, prstani, uhani, zapone, priklepi, gumbi za manšete in srage, igle za kravate iz granatov. Razne stvari iz Kinasrebre. Prstani in uhani z dijamanti in brillanti. Specijalitete vsake vrste v zalogi.

Nikjer se ne kupuje cenejo.

Popravila zanesljivo, točno in ceno! 26

Prej
J. Zor Alojzij Erjavec J. Zor
čevljarski mojster v Ljubljani, Čevljarske ulice 3.

Po večletni skušnji, kakor tudi po dovršenem strokovnem tečaju v Ljubljani c. kr. tehničnega obrtnega muzeja na Dunaju mi je mogoče vstrezzati vsem zahtevam svojih p. n. naročnikov. Priporočam se prečastiti duhovščini in sl. občinstvu za obilno naročevanje raznovrstnih obuvil. Delo je ceno, pošteno in trpežno. V zalogi so razna mazila, voščila za črno in rujavo obuvilo, ter razne potrebščine za to obrt.

Merje se skrivajojo. — Vnajm naročilom naj se pridez vzorec.

Prej
Josip Oblak umetni in galerijski strugar

Josip Oblak

Trubarjeve ulice št. 3

izvršuje vsakovrstne v njegovo stroko spadajoče stvari po najnižji ceni. Palico za okno od 50 kr. do 2 gld. 25 kr., kegljike kroglice 12 cm debele 1 gld. 25 kr., 13 cm debele 1 gld. 60 kr., noge za omare od 3 do 5 kr. — V zalogi ima tudi razne cigarnike in zdravstvene pipe do najfinejše vrste. Popravila od kosti, roga, morskih pen, jantarja, lesa izvršuje po najnižji ceni. 26

Moderce natančno po životni meri za vsaki starost, za vsaki život in v vsaki faconí priporoča

HENRIK KENDA v Ljubljani, Glavni trg štev. 17. 26

Skladišče za modno blago, pozamentrije, trakove, čipke, svileno blago, perilo, klobuke za dame, tkana in kratka roba na debelo in drobno. 26

Pekarija in slastičarska Jakob Zalaznik.

Glavna trgovina:

Stari trg št. 21.

Podružnica:

Vegove ulice št. 12.

Tu se dobiva 4krat na dan sveža, ukusno, zdravo in slastno pekarško pecivo, vseh vrst kruh na vago, ržen kruh in prepečenec (Vanillo-Zwieback). V svojih slastičarskih postrežam točno z najfinejšim nesladnim pecivom in s finimi pristnimi likerji ter z Vermouth-vinom. Posebno opozarjam na fine Indijske krofe in zavitek s smetano napolnjene. 26